ګیله مني سترګي

شاعر

دلاور پردېس

۱۳۸۸ لمریز

www.samsoor.com

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

حمد

ساتلي يې په غرونو کې مرغان په خپل قدرت
خالق دی ودان کړی ټول جهان په خپل قدرت

لويي ورسره ښه ده رحمېدلی پر هر چا دی
راپورته چې يې لمر کی پر اسمان په خپل قدرت

د خوار بنده پر ژبه لا راغلی شکر نه دی
ژوند ډېر ورته اسان کی پاک سبحان په خپل قدرت

له چا څخه دُنيا واخلي څوک واخلي له دُنيا نه
څوک ورولي مزار ته د جانان په خپل قدرت

دا ژوند هم موږ په خپله خوښه نه تېروو دلته
پر مځکه باندې هم نه يو روان په خپل قدرت

را اوروي د شنه اسمان له خوا نه کله کله
پر موږ د رحمتونو ډک باران په خپل قدرت

اُميد لرم پردېس چې د منزل خوا ته روان وي
کړي خدای به زکندن ورته اسان په خپل قدرت

۱۳۸۲\۱\۱۰

ketabton.com - The Digital Library

نعت شریف

ای نسـیمه د ورتلــو ستــه اُمیدونــه زمــا
د نبــي (ص) روضــې تــه یــو ســه ســلامونه زمــا

محتــرم تــه مــي اواز د ســلګو و رســوه
نصــیب رانــه کــړل پــه لاس کــي ســره ګلونــه زمــا

ورتــه وایــه مســلمان دی مســلمان قتلــوي
مــوږ خــه وکــړو ګرانــه وا وره فریادونــه زمــا

چي پــوره مــي ستا روضــې تــه سي ارمــان د ورتلــو
نــور دي خــاوري پــر دُنیــا ســي ارمــانو نــه زمــا

خــوار پــردېس دي پــه محشــر شــفاعت غــوارمــه
د دې ســتړي ژونــدون ورکــړه احوالونــه زمــا

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

ketabton.com - The Digital Library

مور

مـــوري چـــي زړګـــی دي ازار نـــه کړمـــه
خپـــل ژونـــدون بـــه هیڅکلـــه خـــوار نـــه کړمـــه

ســـتا دُعـــا دي مـــا تـــه ســـي ډیـــوه د لاس
بـــې لـــه دې رڼـــا تلـــل پـــه لار نـــه کړمـــه

تـــا تـــه بـــه پـــه کومـــه ژبـــه مـــور وایـــم
ســـر چـــي ســـتا لـــه مینـــي نـــه جـــار نـــه کړمـــه

ځـــان تـــه بـــه هـــیڅ حـــق د ژونـــدون ور نـــه کـــړم
شـــپې چـــي دي خـــدمت کـــي ســـهار نـــه کړمـــه

ټولـــه ورځ کـــه ســـر پـــر زنګـــون کښـــېنمه
مـــوري ســـتا حقونـــه بـــه شـــمار نـــه کړمـــه

ســـتا خبـــري ټـــولي نیکمرغـــي ګـــڼم
ځکـــه خـــو پـــردېس تـــرې انکـــار نـــه کړمـــه

۱۳۸۴\۵\۱۷

د مور د نړیوالي ورځي په مناسبت

ketabton.com - The Digital Library

بېلتون

هغــــــه ښايســـــــته او نــــــازولی اشـــــنا
زمـــا پـــه غـــم کـــي زوريـــدلی اشـــنا

چـــي د بېلتـــون شـــېبه مـــو مـــنځ کـــي راغلـــه
پـــــه چيغـــــو چيغـــــو ژړيـــــدلی اشـــــنا

پـــه دې خـــاطر چـــي مـــا لـــه اوره خـــلاص کـــړي
پـــر د ښـــتو غرونـــو ګرځيـــدلی اشـــنا

ځکـــــه دُنيـــــا ســـــوه د غمونـــــو ډکـــــه
چـــي پکښـــي نســـته زمـــا ښـــکلی اشـــنا

د پـــردېس زړه تـــه بـــه قـــرار رانـــه ســـي
چـــي ســـو تنهـــا ورڅخـــه تللـــی اشـــنا

۱۳۸۲\۵\۱۴

ketabton.com - The Digital Library

بې صبري

د زړګي ويني رانه خوري د انتظار شېبې دي
زما اشنا کله راځي د انتظار شېبې دي

د يار لپاره چې سهار مې له باغچې راوړی
لاس کې مې ګل مړا وی کوي د انتظار شېبې دي

خوږه خوږه خندا به ستا مې کله وځي له زړه
ترخه ترخه سوه زندګي د انتظار شېبې دي

شپه تر سبا ويښ يمه ستوري د اسمان حسابم
فکر مې ستا کوڅې ته ځي د انتظار شېبې دي

کلي کې اوسه نه رقيب سته نه غماز نه بېلتون
پردېس دا دي آخيري د انتظار شېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

ketabton.com - The Digital Library

اظهار

راســه اشــنا زړه مــې پــر انګـــار د مینـــې وګـــوره
ډېـــر لـــري ثـــواب لـــږ ورتـــه لار د مینـــې وګـــوره

تـــا بـــه د جانـــان لاســـونه ځـــان تـــه پرېښـــوولای نـــه
ای څیـــري ګریوانـــه انتظـــار د مینـــې وګـــوره

مـــا دي صـــرف ښـــکل کـــړي دي پـــه شـــونډو د قـــدم خـــاوري
ولاړ ســـه تـــر مـــا بـــل څـــوک تـــا بعـــدار د مینـــې وګـــوره

زه کـــوم قســـم چـــي یـــو ســـاعت رانـــه هیرېـــږي نـــه
لـــري رانـــه مـــه ګرځـــه آزار د مینـــې وګـــوره

ښـــکلي پـــام د عشـــق پـــر لمـــن تـــور داغونـــه مـــه ایـــږده
هغـــه نړیـــدلی غـــر یادګـــار د مینـــې وګـــوره

نـــور پـــردېس د قطـــر او دُبـــۍ خوبونـــه نـــه وینـــي
دلتـــه پـــه ځنځیـــر ســـو ګرفتـــار د مینـــې وګـــوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

ketabton.com - The Digital Library

دیار کلی

هـــــر مــــازدیګر یـــــې د دیـــــدار پـــــه نـــــوم دی
خلکــــو دا کلـــــی مــــي د یـــــار پـــــه نـــــوم دی

ځکـــــه بـــــې واره پـــــر تنـــــدي اوریـــــدل
کـــــانی یـــــې هـــــریـــــو د سنګســـــار پـــــه نـــــوم دی

د پـــــر لـــــوني ورځخـــــه ســـــر ټکـــــوي
مینـــــه کـــــي خونـــــد د انتظـــــار پـــــه نـــــوم دی

زړګیـــــه شـــــپه او ورځ کـــــه نـــــه پیژنـــــې
زلفـــــي یـــــې شـــــپه مـــــخ د ســـــهار پـــــه نـــــوم دی

ورتـــــه کتـــــی نـــــه ســـــم لیمـــــې مـــــي ســـــوځي
او ریـــــې بـــــل کـــــړی د ســـــینګار پـــــه نـــــوم دی

د ژونـــــد ســـــاعت د خـــــو شـــــحالۍ ملګـــــری
دیـــــار پـــــر شـــــونډو د اقـــــرار پـــــه نـــــوم دی

پردېســـــه ځکـــــه درتـــــه بیـــــا راغلمـــــه
ښـــــکلی موســـــم د نـــــو بهـــــار پـــــه نـــــوم دی

۱۳۸۵W۴W۲۸

ketabton.com - The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته ومراغلی د مودو نه وروسته
جانان مې داسې راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښیږي د خوشبو نه وروسته

وخته چې څومره دي زمونږ په زړونو لوبې وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزي ته ټیټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چې دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۳

ketabton.com - The Digital Library

ارمان

د لاس دي ښې خو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلې تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خوشحالي راغلي

الله دي را ولـه د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غځو غځو سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستی جوړه کالي راغلي

۱۳۸۴\۲\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

بس دی

زړه مـــي پوهيــــدلی د جانــــان خبــري نـــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمــان خبــري نــه غــواړي

ګــل چــي د بهــار مــو ســم کــي پــاڼي پــاڼي ولــو بېږي
هغـــه د بلبــــل او د بــــاغوان خبــــري نــــه غــــواړي

زړه خــو مــي د يــار ډېــرو وعــدو اوس صــبر کــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړې وای
چـا ويـل چــي پــردېس بــه د تــاوان خبــري نــه غــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

ketabton.com - The Digital Library

کبر جن

قـــــدر يـــــې د حُســــــن راســــــره دی ډېـــــر
نــــــه کـــــوي خبــــري بيګانـــــه دی ډېـــــر

هـــري خـــوا تـــه ځـي خـو رخصــت نـــه غـــواړي
نــــــه هيرېـــــږي خلکــــو ښايســـــته دی ډېـــــر

ســــختي شــــپې د غـــم تيـــروي مـــا بانـــــدي
خانـــــدي او خوشـــــحال لـــــه ژوندانــــه دی ډېـــــر

زمـــا ورتـــه پـــه خولـــه کـــي زارۍ ختمـــي ســـوې
بيـــا هـــم د رقيـــب ظـــالم پـــه خولـــه دی ډېـــر

خدايـــــه د خــــزان غخـــه يـــې و ســـاتې
رنـــګ يـــې د ګـــلاب غخـــه کـــم نـــه دی ډېـــر

کـــوم قاضـــي تـــه وړانـــدي کړمـــه دا دعـــوه
زړه يـــې رانـــه وړی ســـخت پـــه زړه دی ډېـــر

غـــم دی چـــې پـــردېس يـــې زنګـــولی دی
ولـــي خلـــک وايـــي چـــي نشـــه دی ډېـــر

۱۳۸۵\۴\۴

ketabton.com - The Digital Library

تللی اشنا

زړګیه نور اشنا موندلای نه سي
راغی بېلتون تري خلاصیدلای نه سي

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هیرولای نه سي

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په څنګ کي دریدلای نه سي

بس دي خوبونو کي مي مه زوروه
یاره په ویښه چي راتللای نه سي

د زړه محل کي دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنیدلای نه سي

زه به دي هیر نه کړم په ټوله ژوندکي
دا ته مي ولي یادولای نه سي

پردېس په مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سي

١٣٨٤\٨\٣٠

ketabton.com - The Digital Library

انتظار

ما درته فرش کړلې جانانه په ګلونو لاري
راسه خوشحاله يې کړه په خپلو قدمونو لاري

چې د راتلو زيرى دي وسو هک حيران سومه زه
ورو ورو منزل ته رسېدې د ارمانو نو لاري

ما چې زړګى درکى او تا پرې سرې لمبې بلې کړې
مينه کې بېلې سوې د سوال او ځوابو نو لاري

خو بيا مې هم نه سي باور چې تا به وګټمه
زه د فرهاد غوندي که وباسم تر غرونو لاري

ژوند ته مې نه پرېږدي زما ليونى فکر وايې
راځه پرې خومره ښايستې دي ديادو نو لاري

ستا صداقت به لکه غر سي ترېنه لري پاته
مخ ځنې اړوي پردېسه د وختونو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

ketabton.com - The Digital Library

مینه

د دې دُنیـــا هغـــه ســـړی مـــي ســـړي څـــور ګڼلـــی
چـــي مینـــه نـــه پیژنـــي زړه بانـــدي مـــي تـــو ر ګڼلـــی

دا ســـتا پـــه ســـر کـــه دار تـــه پورتـــه سـم پـــروا نـــه لـــرم
یـــو افتخـــار دی یـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د ورور پـــه وینـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښایســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــي خـــړي خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــرد ېس زړګـــي تـــه
بـــس یـــوه مینـــه مـــي پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

ketabton.com - The Digital Library

اوبه

چښــــلي مـــــي د خــــاورو پـــه جــــامونو کـــــي اوبـــه
خوښـــــيږي مــــي پــــه تهولـــو نعمتونـــو کـــــي اوبــــه

تـــا ونيـــولم لـــه لاســـه زه پـــر حـــال د ډوبېـــدو وم
تعبيـــر يـــې راکـــه ويـــنم پـــه خوبونـــو کـــي او بـــه

جـــوړه بـــه د جانـــان ســـره کـــړم لاس پـــه دُعـــا پورتـــه
هلمنـــــده تـــــل دي غواړمــــه ســــيندونو کـــــي اوبــــه

د تــورو زلفــو ســيوري کــي دي مــخ داســي معلــوم ســو
کــتې مــتې لکــه پــه تــورو تــورو غرونــو کــي اوبــه

بېلتــو ن غمــاز هجــران رقيــب هــيڅ نــه راتــه ښــکارېږي
زړګـــی مـــي ســـو د يـــار پـــه ســـتمونو کـــي اوبـــه

اشـــنا د هجرشـــپو کـــي ديـــدن راوړی تـــر پردېســـه
قســـمت راتـــه پيـــدا کـــړې پـــه اورونـــو کـــي اوبـــه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

ketabton.com - The Digital Library

خوشحالي

راغـــــــى اختــــــر د خوشــــــحالو ســــــره
ورک ســــــو خفګـــــان د اســــــویلو ســــــره

هــــــر کلــــــه راســــــې د خوښــــــى اختــــــره
جانــــــان راځــــــي ســــــتا پــــــه راتلــــــو ســــــره

چــــــي همېشــــــه وي پــــــه اختــــــر کــــــي دیــــــدن
او ســــــیږم تــــــل د اُمیــــــدو ســــــره

جانانــــــه راســــــه زمــــــوږ وران کلــــــي تــــــه
د ســــــرو ګلونــــــو او غنچــــــو ســــــره

چــــــي د اختــــــر پــــــه ســــــهار یــــــار وویــــــنم
زړګــــــى مــــــي وړي تــــــش پــــــه کتــــــو ســــــره

مــــــا ســــــتا پــــــر ســــــر ټولــــــه خپلــــــوان پــــــردي کــــــړه
تــــــه کــــــوې مینــــــه د پــــــردو ســــــره

د پــــــردېس مینــــــه دي پــــــه زړه کــــــي نســــــته
ځکــــــه نــــــه وینــــــو پــــــه کلــــــو ســــــره

۱۳۸۴\۱۱\۲۷

ketabton.com - The Digital Library

پټ راز

زمـــا جانـــان څـــومره اثـــر د ســـترګو تـــور کـــي ســـاتي
زمـا غونـدي يـار بـې هـر يـو غـم د زړه پـه کـور کـي سـاتي

دا د حــــالاتو پېرزوينـــــه ده چـــــي داســــي کــــوي
ګلونـــه ټـــول خـــاموش او ســـيږي بلبـــل شـــور کـــي ســـاتي

پـــوه ســـومه ښـــکلې مـــخ تـــه ســـتا کتـــل ګنـــاه نـــه لـــري
ړنـدې مـي سـترګي سـه نظـر چـي پـه بـل لـور کـي سـاتي

بـــل چـــا تـــه ســـر نـــه ټيټـــوم د هغـــه خـــداى بنـــده يـــم
چـي يوسـف سـاتي پـه کـوهي کـي خليـل اور کـي سـاتي

د عشـق ژونـدون د عشـق جنـون د عشـق قـانون مـي خـوښ دى
څـوک پـه خنـدا پورتـه کـړي دار تـه څـوک پېغـور کـي سـاتي

تـــا بـــه ويـــل پردېســـه زه درســـره مينـــه لـــرم
دغـــه يـــو يـــاد دى چـــي يادونـــه دي پـــه زور کـــي ســـاتي

۱۳۸۵/۵/۲۱

ketabton.com - The Digital Library

وفا

کلـه وي زيـات او کلـه کـم دی مـا قـرار نـه پرېـږدي
پـوهېږم نـه چـي د چـا غـم دی مـا قـرار نـه پرېـږي

ډېـر وفـادار دی رسـوي بـه مـي تـر قبـره پـوري
زمـا د عمـر سـره سـم دی مـا قـرار نـه پرېـږدي

د زخمـي زړه پـه پرهرونـو کي مـي ځـه لټـوي
شـيندي پـرې مالګـه کـه ملهـم دی مـا قـرار نـه پرېـږدي

زه خـو پښـتون يـم د ميلمـه غـم درنـاوي کومـه
افسـوس چـي ده کـړی قسـم دی مـا قـرار نـه پرېـږي دي

نـن مـي پـه خيـال کـي تصـوير وليـد ومـي نـه پيژنـدی
ويـل د پـردېس ځنګـه قلـم دی مـا قـرار نـه پرېـږدي

۱۳۸۵\۴\۲۶

ketabton.com - The Digital Library

زارۍ

نــــه عـــذاب نــــه بُتخـــاني زمـــا پــــه کـــار دي
نــــه شــــراب نــــه پیمـــاني زمـــا پــــه کـــار دي

نــــه مـــي خـــوښ دی انتظـــار ســـتا د راتللـــو
نــــه ربـــاب نــــه تـــرا نـــې زمـــا پــــه کـــا ر دي

مـــخ پـــټ نــه کـــړې هســـي نـــه چـــي لیـــونی ســـم
نــــه نقـــاب نــــه زولنـــې زمـــا پــــه کـــار دي

مـــا پـــه مینـــه درتـــه راوړی خـــو تـــا وویـــل
نــــه ګـــلاب نــــه نښـــاني زمـــا پــــه کـــار دي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــي نـــور ځـــه ویـــنم
نــــه کتـــاب نــــه افســـاني زمـــا پــــه کـــار دي

پـــردېس ځـــای غواړمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي
نــــه ځـــواب نــــه بهـــاني زمـــا پــــه کـــار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

ketabton.com - The Digital Library

پخواني کتل

یــا ره زمــا ســره دي ســترګي ښــه پخــه دښــمني غــواړي
راتــه کــړي د مــرګ ګواښــونه رانــه ژونــد ارمــاني غــواړي

نــوی زخــم مــي پــرزړه دی خــو عــلاج یــې ډېــر اســان دی
چــي پــه شــونډو کــي مســکی ســې ســتا کتــل پخــواني غــواړي

یــو دي یــا د دی بــل دي غــم دی چــي لاس نــه را څخــه اخلــي
یــو ارمــان راتــه پرېــږدي او بــل مــي ښــکلې ځــواني غــواړي

خوشــحالي او خنــدا ولاړه اوښــکي راغلــې تــر ګریوانــه
زړه لا اوس هــم راتــه وایــي محبــت پریشــاني غــواړي

مــوږ د مینــي لیــوني یــو د رواج ځنځیــر مــو خــوښ دی
همېشــه پــه هــر قــانون کــي زولنــې لیــوني غــواړي

پــردېس ســتا د زړه پــه کــور کــي اوســیدل غــواړي ټــول عمــر
نــه دي وږی د ډوډۍ دی نــه هــم ســتا مهمــاني غــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

ketabton.com - The Digital Library

اختر

تـــه راکـــوې د خندیـــدلو اجـــازه اختـــره ؟
درتـــه معلومـــه ده د غـــم مـــي انـــدازه اختـــره ؟

پـــه چـــا دي ښـــکل کړلـــې د چـــا د قـــدمونو خـــاوري
پـــه چـــا د یـــار د کـــور ځنځیـــر او دروازه اختـــره

زمـــا ژونـــدون دی ازلـــي د اندېښـــنو ملګـــری
رانـــه خفـــه نـــه ســـې ســـپیڅلې پـــاکیزه اختـــره

هغـــه کوڅـــه زمـــوږ د کلـــي نـــن هـــم تـــا نـــه وینـــي
پـــرون خپـــره پکښـــې د مـــرګ وه اوازه اختـــره

پـــه ســـترګو ســـترګو کـــي مئینـــو کـــړې خبـــري شـــروع
مـــا او تـــا هـــم ســـوو ســـره پـــوه پـــه رمـــازه اختـــره

تـــه خـــو یـــوازي راغلـــې نـــه ښـــکاري جانـــان درســـره
لا مـــي زخمونـــه د زړګـــي ســـو لـــه تـــازه اختـــره

پـردېس پـه مـړ سـي کـه بـه مـوږ سـي پـه وصـال د اشـنا
پـــه خـــوب یـــې ولیـــدل روانـــه جنـــازه اختـــره

۱۳۸۵

لوی اختر

ketabton.com - The Digital Library

اندېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايې کې چې يو کال تيرېږي
د سترګو رپ کې ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان داسي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چې بې وفا دی اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چې په کنډو کنډو وطن کې مې شمال تير ېږي

يم ليوني په لار کي ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کې نوی ناز ګډوي
چې کله راسي مخ ته ونيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

ketabton.com - The Digital Library

اقرار

مینـــــي دي دو مــــره کــــړم مجبــــو ر درځمـــــه
نـــــن بـــــه دي کلـــــي تـــــه ضـــــرور در ځمـــــه

ســـــتا د ښـــــو غشـــــو ښـــــکاره کــــړه مینـــــه
د خپـــــل زړګـــــي پـــــه وینـــــو ســـــور درځمـــــه

څـــوک چـــي وي روغ کـــــړي د رنځـــــور پوښـــــتنه
زه دي پوښـــــتني تـــــه رنځـــــور درځمـــــه

کـــه دي د ســـتر ګـــو جنـــګ کـــي ســـر هـــم وخـــورم
یمـــــه پښـــــتون لکـــــه تربـــــور درځمـــــه

مـــا ویـــل د حُســـن تـــا بعـــدار بـــه نـــه ســـم
خـــاوري ایـــرې مـــي ســـو غـــرور درځمـــه

بـــس دی نـــو رغیـــږ د پخلاینـــي راکـــه
اشـــنا دا یـــو ســـوال کـــه منظـــور درځمـــه

پـــردېس کـــه مـــړ ســـوم د اشـــنا د لاســـه
مرګـــه ســـتا نـــوم بـــه کـــړم مشـــهور درځمـــه

۱۳۸۴\۱۱\۹

ketabton.com - The Digital Library

بګړۍ

وخـت چـي زمـوږ د بګـړۍ ولونـو تـه کـاږه کتلـي
مـوږ همېشـه داسـي وختونـو تـه کـاږه کتلـي

افغانـان هـيڅ د غلامـۍ ژونـد قبلـولای نـه سـي
زمـوږ لاسـونو ځنځيرونـو تـه کـاږه کتلـي

ای د خـزان اسـتا زې مـه کـوه ارمـان بـه وکـې
ولـي دي دې ښايسـته ګلونـو تـه کـاږه کتلـې

کـه درتـه يـا د وي ټـول جهـان کـي بـه وه دا خبـره
چـي ميونـدۍ پـردو فوځونـو تـه کـاږه کتلـي

د سـترګو کښـل يـې نـاروا کـار نـه دی مـه يـې پربـږدئ
چـا چـي د دغـه وطـن غرونـو تـه کـاږه کتلـي

د کرکـي ډک زړه تـه دي وايـه پـردېس داسـي نـه دی
تـا يـې سـپيڅلو ارمـانو نـو تـه کـاږه کتلـي

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

ketabton.com - The Digital Library

ګُمان

تــه چــي راځــې مــا بــه وي خپلــه يــاره ځــان وژلــی
خلــک بــه وايــي دی غمونــو د هجــران وژلــی

زمــا بــاور د ډېــر کوښــښ وروســته ناکــام وختــی
احســاس د مينــي مــي پــه زړه کــي ســتا ګُمــان وژلــی

زمــوږ او خنــدا تــرمنځ بيــا ځــومره فاصــلې پيــدا ســوې
بيــا د پرديــو جنــګ زمــوږ د کلــي ځــوان وژلــی

د ليلــی غمــه د مجنــون د مــرګ دعــوه مــه کــوه
هغــه د دوو ســترګو د بيــا ليــدو ارمــان وژلــی

د ګــل پــر شــونډو مــي خنــدا ســمه ليــدلې نــه وه
پردېســه اوس چــي ورتــه ګورمــه خــزان وژلــی

۱۳۸۶\۱۰\۱۵

ketabton.com - The Digital Library

پردېس

رنګ ته یې وګوره لکه مړی دی
کوم بې رحمه زړه ورڅخه وړی دی

وخت کې د وصال ګونګ سي هیڅ نه وایي
یار یې څه جا دو ور باندي کړی دی

خود به وي تر هر چا زور یدلی ډېر
دا د مینه ناک جهان وګړی دی

لاره یې یو زړه ته پیدا نه کړه
ځکه خو سکون نه لري ستړی دی

خلکو نور تر میني کړئ قربان پردېس
دغه ده چا ړه او دغه پړی دی

۱۳۸۲\۲\۳۰

ketabton.com - The Digital Library

ژوند

هـــم مــي زړه هـــم مـــي ځيګـــر دی هـــم مـــي ځـــان دی
هـــم ښايســـته دی هـــم دلبـــر دی هـــم جانـــان دی

هـــم حيـــا کـــړي هـــم وفـــا کـــړي هـــم خنـــدا کـــړي
هـــم ميلمـــه هـــم معتبـــر دی هـــم ميـــز بـــان دی

هـــم پـــوهيږي هـــم بلېـــږي هـــم زو رېـــږي
هـــم غوصـــه هـــم مـــرور دی هـــم پښـــيمان دی

هـــم ســـکون دی هـــم ژونـــدون دی هـــم بېلتـــون دی
هـــم چينـــه هـــم مـــازديګر دی هـــم ارمـــان دی

هـــم حسِـــين دی هـــم شـــيرين دی هـــم غمګـــين دی
هـــم ليمـــه هـــم مـــي نظـــر دی هـــم نـــا دان دی

هـــم يـــې يـــار هـــم نـــا قـــرار هـــم انتظـــار يـــم
هـــم ســـاده هـــم نـــا خبـــر دی هـــم حيـــران دی

هـــم ســـفر دی هـــم خطـــر هـــم دلاور دی
هـــم ځپـــه هـــم ســـمندر دی هـــم طوفـــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

ketabton.com - The Digital Library

بانه

ځــــومره زور دي يـــاره تـــورو ســـترګو او بڼـــو کـــي دی
ژونــد مـــي نــه پـــوهيږي چـــي پــه کومـــو مرحلـو کـــي دی

تـــا د خدايـــه غـــواړم خـــو لـــه تـــا نـــه هـــيڅ شـــی نـــه غـــواړم
داســـي يـــو عـــادت خـــو همېشـــه پـــه ليونـــو کـــي دی

وچـــي د موســـم شـــونډي دي نـــه کـــوي خنـــدا راتـــه
ګـــل مـــي د ارمـــان رانـــه ورک ســـوی پـــه اغـــزو کـــي دی

اوس يـــې د جفـــا پـــه کـــاروانو نـــو کـــي را وليـــږه
هغـــه زړه چـــي وړی دي د ســـترګو پـــه لاســـو کـــي دی

دا ځـــوک درتـــه وايـــې چـــي پـــردېس د يـــاده و ايســـتې
هر ځای کي چي اوسم ستا تصوير مي په ليمو کي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

ketabton.com - The Digital Library

نصیب

پـــر زړه مـــي هـــر يـــو غـــم مئـــين دی چاتـــه څـــه ووايـــم
زمـــا جانـــا ن زمـــا دښـــمن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

د ژونـــد خـــوږو کـــي مـــي ترخـــه ګـــډوي څـــوک دی هغـــه؟
زړه مـــي پـــر تـــا بانـــدي شـــک مـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

يـــا ر چـــي روان ســـو زمـــا ژبـــه هـــم ســـلګو بنـــده کـــړه
اوس يـــې خـــالي ځـــای د ديـــدن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

مينـــي ادرس د خوشـــحالۍ دي وو غلـــط راکـــړی
د غـــم کوڅـــه د غـــم وطـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

پـــردېس زړګـــي تـــه مـــي راغلـــی د ســـندرو کـــاروان
د اشـــنا خـــط راغلـــی نـــن دی چاتـــه څـــه و وايـــم

۱۳۸۲\۲\۱۹

ketabton.com - The Digital Library

زندان

د صبر په زندان کي ځنځيرونه ماتوم
د ميني په زور ځيني رواجونه ماتوم

که شونډو دي په تلو کي د راتلو وعدې کولې
خو سترګو دي ويله چي لفظونه ماتوم

ګل نه شکومه دومره دي نيت ولي پر ما بد دی
اغزيه يوه ورځ به دي لاسونه ماتوم

کمزوري مي ونه ګڼې د ميني په دُنيا کي
چي ستا خوشحاليدو ته قسمونه ماتوم

د زړه د اُميد لاس کي زما دغه شراب نه دي
پردېس يې ځکه نه چېنم جامونه ماتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

ketabton.com - The Digital Library

ګیله مني سترګي

پرېـــږده چـــي زړه مـــي ســـي د زور ښخـــه خبـــر د ســـترګو
چـــي ســـتا د ســـترګو نـــه مـــي نـــه اوړي نظـــر د ســـترګو

کـــه د هجـــران د شـــپو نـــه ځـــان ســـاتې او غـــم نـــه غـــواړې
خلکـــو ونـــه کـــړې ننـــداره پـــه مـــا زدیګـــر د ســـترګو

یـــو شـــېبه مـــي ســـتا تصـــویر د ســـترګو ونـــه ایســـتی
لا یـــي ګُمـــان دی لا دي ونـــه ســـو بـــاور د ســـترګو

ژبـــه ګـــونګی زړه وارخطـــا کـــړي ورکـــړي رنـــګ تـــه تغیـــر
مـــنم مـــنم مـــنم مـــنم هنـــر د ســـترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــردېس لاهـــو کـــی پـــه څپـــو کـــي ســـمندر د ســـترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

ketabton.com - The Digital Library

مُهلت

بېلتونــه یــار مــي راپرېــږدي کــه دي لا وس پاتــه دی
راځــه راځــه د ارمــانو نــو مــي هــوس پاتــه دی

چــي بیــا مــو کلــي تــه راځــي ځــان ســره مــرګ راولــه
اوس خــو ژونــدی یــم پــه وجــود کــي مــي نفــس پاتــه دی

تــا پــر هــر کــور بانــدي وېشــلي دي ویرجنــي ســاندي
ځکــه مــي ګــران وطــن تــر ټــولي دُنیــا پــس پاتــه دی

چــي نــه دي و ژړوی نــه دي ځنــي هیــر کــی اشــنا
پــه دې دُنیــا کــي لا زمــا غونــدي یــو کــس پاتــه دی

بلــه رنګینــه شــپه بــه خدایــه پــر مــا کلــه راځــي
د پــردېس یــار ســره خوبونــو کــي مجلــس پاتــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

ketabton.com - The Digital Library

بهانه

عبث دي ياره پر سرو شونډو بهانه پيدا کړه
مه راځه خير دی ما د صبر خزانه پيدا کړه

پروا مي نسته که په مينه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بيګانه پيدا کړه

دا به وي ستا د هيريدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه ښېلتانه پيدا کړه

ما ملامت و ګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټټګی کي دي سپيڅلې نښانه پيدا کړه

د ناز څپيړه دي پر مخ ورکړه چي تلې پردېسه
د اشنا اوښکو ولي لار د ګريوانه پيدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

ketabton.com - The Digital Library

نن مازدیګر

دا سي خوند کوي جانانه د خپل کلي په کوڅو کي
لکه باغ کي چي ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کي

دا د هوا و نه ځواب دي خوړ او تريخ سره ګډ بېږي
لکه مينه کي دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کي

د ګمان لار مي کړه بنده د هر چا نه مي راپټ کړې
لکه راز د زړه په کور کي لکه اوښکه په ليمو کي

ياراني مي ډېر مشهور کړې تا چي هير کړم تاواني سوې
لکه شمع بليدلې لکه سيوری سوې تيارو کي

د پردېس د شعر بيتونو زما نوم داسي ساتلی
لکه ونه په اوبو کي لکه زر په خزانو کي

۱۳۸۲\۴\۲۲

ketabton.com - The Digital Library

دُعا

مور څه ګناه کړي ده خلک مو په څه بېلوي
ډېر ظالمان سته په دُنیا کي ځان او زړه بېلوي

د زهرو ډکي هغه خولې کړې ای د زړو مالکه
په څو نومونو یو د بله پښتانه بېلوي

زموږ د اوښکو شبنمونو تې نیولې لاري
رنګ د ګلونو نه بد رنګه زمانه بېلوي

زړګی مي خوري داځل خو ټولو اتفاق کړی دی
تر خپله وسه هر یو غم ځني ټوټه بېلوي

چا د اختر او د نکریزو تر منځ ویر کښېښوی
څوک د ژړي ماز دیګري نه ننداره بېلوي

پردېس به څوک د لیونیو د قطاره باسي
چي خپل لاسونه یې تنهۍ د ګریوانه بېلوي

۱۳۸۲\۴\۱

ketabton.com - The Digital Library

سلامونه

ارمــــان یمـــه لیږلـــي مـــي منـــزل تـــه ســـلامونه
ســتا مـــخ تـــه ســـلامونه ســتا کاکـــل تـــه ســـلامونه

پـــر هـــر مـــي د زړګـــي چـــي جوړیـــدو تـــه نـــږدې ســـوی
دردونـــو یـــــې ویلـــــي دي درمـــــل تـــــه ســـــلامونه

نســـیمه کـــه یـــې وړې نـــو د وږمـــو ســـره یـــې مـــل کـــه
د یـــــار د قـــــدم خـــــاورو د یـــــار پـــــل تـــــه ســـــلامونه

د اوښـــکو قلمونـــه مـــي د مـــخ پـــر زړه پاڼـــه
اغزیـــو تـــه ګیلـــه لیکـــي او ګـــل تـــه ســـلامونه

بـــې مینـــي ژونـــد نیمګـــړی دی خـــو داســـي مینـــه هـــم نـــه
روان چـــي پکښـــې نـــه وي یـــو او بـــل تـــه ســـلامونه

چـــي ســـتا د لـــوري راغلـــه نـــو خـــواره بـــه ولـــي نـــه وي
ســـپارلي مـــي پردېســـه د زړه تـــل تـــه ســـلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

ketabton.com - The Digital Library

ناخوالي

لکه په زړه د يو مئين چي ببلتون لوبي وکړي
ملګرو داسي مي جګړې په ژوندون لوبي وکړي

نن يې کورونو ته تېوتې د وجود ورسيدې
دلته د کلي ماشومانو پرون لوبي وکړي

د پر مختګ ارمان مي زړه کي په سلګو وژړل
په ګران وطن کي مي رشوت په قانون لوبي وکړي

څوک راته وايي په دُنيا کي د ژوند حق نلري
چا کړله ختم چا په نوم د پښتون لوبي وکړي

دا زورور که شرميدلای دلته نه راتلله
په دغه زور يې زموږ سپيڅلي پاځون لوبي وکړي

د پردېس غم د وطن غم د خلکو غم کومه
ډېرو غمونو مي د زړه په سکون لوبي وکړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

ketabton.com - The Digital Library

بغاوت

غوټۍ د ناز په خوب بیده ده خزان هیڅ نه مني
د مینې ژوند زړه ته فایده ده تاوان هیڅ نه مني

کوښښ کوي چې یو د بل ځخه یې بېل وساتي
دا زمانه خو مره ساده ده یاران هیڅ نه مني

زړه ته مې وو ایه چې دا لیونتوب ولې کوي
تا د راتلو کړې وعده ده هجران هیڅ نه مني

د دغو سرو لمبو په منځ کې خدای ساتلي یو مور
زما خو دغه عقیده ده ګمان هیڅ نه مني

نوره مې ستا د دیدنونو طمع نه ده کړې
ستا سو د کلي لار اوږده ده ناتوان هیڅ نه مني

په خوب کې وینم مرګې وړی ارمانجن پردېس دی
تنهۍ په اوښکو مې لنده ده ګریوان هیڅ نه مني

۱۳۸۲\۸\۲۰

ketabton.com - The Digital Library

د ولس ږغ

زه افغان ولس یم چا مي قتل مخَوَر کړله
چا رانه د سُولي پیغامونه مرور کړله

خدای خبر زما حلالیدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو یو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کي چي خپل ورور وژني
داسي مشرانو جهالت ته وده ورکړله

څوک مي ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پیژني
چا په وینو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بیا به یو دوران ته افغانی غرور ژوندی ساتم
څو ځله مي نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېسه ګناه څنګه وي
ستا په شان یې ډېر په بل وطن کي در په در کړله

١٣٨٦\٧\٢١

ketabton.com - The Digital Library

جهالت

پښېماني به يوه ورځ خپلو خيرو کي سره وينو
د غم اوښکي به د سترګو کنارو کي سره وينو

رڼا مه وژنه ناتر سه تاواني به سو بېحده
بيا خپل دوست او دُښمن څنګه په تيارو کي سره وينو

اوس مو لاري بېلي بېلي د اورونو خوا ته ولاړې
نه پوهېږو چي سوځېږو په ايرو کي سره وينو

اتفاق مو په اختر او پسرلي کي معلوم نه سو
همېشه د کلي څنګ ته هديرو کي سره وينو

پردېس غواړي چي نور يو د بل په زړونو کي ځای جوړ کوو
جهالت دی چي د جنګ په سنګرو کي سره وينو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

ketabton.com - The Digital Library

اجازه

پسرلیه دا مې زړه دی پرهرونه ورسره دي
ستا قدم ته يې ایږدم دا ارمانونه ورسره دي

پر خندا باندې بندیز دی مرور درڅخه نه یم
یو مې غم سرته ولاړ دی نور غمونه ورسره دي

پام کوه زخمې دي نه کړي د دې خلکو دا رواج دی
پېرزوینه د مرمۍ کړي ټوپکونه ورسره دي

پټ په غوږ کې درته وایم اشنا زړې مې دربانديي
پسرلي مینه راوړې سره ګلونه ورسره دي

ورته ګوره دیار مخ مې لکه ګل چې غوړېدلی
دا زما د خوارو اوښکو شبنمونه ورسره دي

اجازه ده پسرلیه د پردېس کیسه شروع کړم ؟
یار يې ښکلی دی افسوس چې ستمونه ورسره دي

۱۳۸۶\۱۰\۲۷

لښکرګاه

ketabton.com - The Digital Library

شپه

د رڼـــا کلـــي تـــه لار نـــه معلـــومېږي
شـــپه اوږده ده ســـپين ســـهار نـــه معلـــومېږي

همېشـــه د بـــل ارمـــان پـــوره کـــوو چـــي
د ورور مـــرګ راتـــه بـــد کـــار نـــه معلـــومېږي

ســـور ګـــلاب تـــه ســـترګي ځنګـــه واړومـــه
ســـرو لمبـــو کـــي پـــټ دی ښـــار نـــه معلـــومېږي

زمـــوږ حـــال تـــر دي بـــدتر ښـــه دی چـــي پـــوه ســـو
راتـــه هـــيڅ يـــار او اغيـــار نـــه معلـــومېږي

د وطـــن پـــر آزادۍ مئـــين وو ځکـــه
پـــر دې خـــاوره يـــې مـــزار نـــه معلـــومېږي

د دوســـتۍ طمعـــه يـــي کـــړې لـــه دُښـــمن نـــه
ليـــونی پـــردېس هوښـــيار نـــه معلـــومېږي

۱۳۸۷\۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

ketabton.com - The Digital Library

تندک

غم مو دی ملګری د خندا آزار وهلي يو
موږ د اتحاد او د وفا آزار وهلي يو

چښو يو د بل ويني غم ښادۍ کي هم يوځای کښېنو
دا مو بد بختي ده که د چا آزار وهلي يو

ښکلی لکه ګل ځوان مو پر خاورو پېرزو کړی دی
موږ د ژوندانه د ناز ادا آزار وهلي يو

موږ د ماشومانو په ذهنونو کي جنګ وکړی
نن خو درپه در يو د سبا آزار وهلي يو

بلي سري لمبې د انتقام ساتو په زړونو کي
ميني ملامت يو ټوله ستا آزار وهلي يو

خود به تندکوُنه خورو پردېسه چي مزل کوو
جوړي مو تياري کړې د رڼا آزار وهلي يو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

ketabton.com - The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو ځو مره ګران زړګیه اور واخله
خاوري سو ارمان زړګیه اور واخله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لرې درمان زړګیه اور واخله

داسي په اسانه دیدن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښیمان زړګیه اور واخله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اور واخله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
ځیري که ګریوان زړګیه اور واخله

۱۳۸۷\۱۱\۱۸
هلمند

ketabton.com - The Digital Library

لمبي

د زړونو ارمانونه د مئينو ارمانونه
دې کلي کي سوځيږي په اورونو ارمانونه

د بم په ږغ ويښ سوي نازولي ماشومان دي
وړي ځان سره لحد ته د خوبونو ارمانونه

وګړو د دُنيا زمونږ ناپوهۍ ته دُعا وکړئ
پوره موکړئ پخپل منځي جنګونو ارمانونه

په طمعه د وربل دي خو پر پانو يي اوربل دی
منزل ته نه رسيږي د ګلونو ارمانونه

پردېس په خوشحالي دي پنا سوي ده له سترګو
بدل دي کړه حالاتو په غمونو ارمانونه

۱۳۸۷\۳\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

تحفه

جنګونـــه مـــي پــر لـــور د ګــران وطـــن مـــه رالیـــږه
د اور د بلیــــــدلو ارمــــــانجن مــــــه رالیـــــږه

یــو ځــوان د زکنــدن پــه حــال کــي مــور تــه داســي وایــي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی څلـــور کلـــن مـــه رالیـــږه

ګیلـــه بـــه زه د خپـــل نصـــیبه نـــه کـــوم نـــو تـــه هـــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګیلـــه مـــن مـــه رالیـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــریکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوینـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي یـــو کفـــن مـــه رالیـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پټـــوې پـــه چاپلوســـیو
ګریـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه رالیـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند ځپاند سیند مشاعره

ketabton.com - The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د یــار پخــلا کیــدو پســې روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبلیــدو پســې روانــه

زمــا د اســو یلــو پــه برکــت دي حُســن زیــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړیــدو پســې روانــه

تــر څــو بــه دي څــارم جانانــه لاري د راتللــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســې روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُمیــدو پســې روانــه

مقصــد یــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ ولیکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا لیــدو پســې روانــه

پردېســه چــي ژونــدی یــې بــس د مینــي احتــرام کــړه
دُنیــا کــه ده هــر څــومره پــه فایــدو پســې روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

ketabton.com - The Digital Library

انتخاب

نوري سلګۍ د ارمانونو په لاس مه ورکوه
هر وعده دې د کلونو په لاس مه ورکوه

قسمته ستا سره چې هر څه دي قبول مې دي ټول
عقل نادان مې د سوچونو په لاس مه ورکوه
داسې بې يوسې لکه تا چې رانه زړه وړی دی
ښکلې ځواني دې د وختونو په لاس مه ورکوه
چې پس له مرګه دې ښه ځير راته کتلې نه وي
ما د ځلورو ديوالونو په لاس مه ورکوه
لږ فکر وکړه که دوران دې تير سو څه به کوې ؟
نرۍ خندا دې د نازونو په لاس مه ورکوه
د ليوني زړه زو ريدو ته مې بل کار وګوره
خپل تصويرونه د خوبونو په لاس مه ورکوه
د دې لپاره چې خپل زور او تاثير ونه بايلي
د حُسن واک د سينګارونو په لاس مه ورکوه
د اُميدونو جنازې چې ترسهاره باسي
تريخ انتظار د ماښامونو په لاس مه ورکوه

پردېسه داسې يار پيدا که چې په خوی ښايسته وي
دا انتخاب دې د رنګونو په لاس مه ورکوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

ketabton.com - The Digital Library

خوږه شېبه

د وصـــال پــه بــا چهي کــي غــم د ځــان کــوي غمونــه
د دیــدن د خـــولې نـــن اورم د بېلتـــون د مـــرګ حکمونـــه

خاموشــۍ یــې بنســـټ ایښـــی دا ځـــل ټینګــه یارانــه ده
شـــور او شـــر پـــه مـنځ کـي نســـته خفګـــان کــړي قســـمونه
تلوســه مــي رســوایي تــه پــټ پــه غــوږ کــي داسـي وایــي
راځـــه نـــوم د یـــار غـــزل کـــه راځـــه مـــات کـــه رواجونـــه
د بـــاور لاس کـــي خنجـــر دی وسواســـې یـــې دي وژلـــي
زړه مــــي بیـــا کړلـــه پـــه غـــاړه د رازونـــو امېلونـــه
مایوســــۍ رخصـــت اخســـتی اســـویلي ورســـره ولاړل
غلـــي غلــي راتـــه خانـــدي پـــه لیمـــو کي دا وختونـــه
پښـــتنه وعــــده راغلـــې د اقــــرار اســـتازی ګرځـــي
پـــر انکـــار خـــاوري انبـــار ســـوې سترګو وکړلـــه ستونه
ګیلــه مـــن شـــوګیر مـــي غـــواړي بیـــا د ځـــان ســـره ملګـــری
ثنګـــه ورســـمه ځـــولۍ چــي غـــوړوي راتـــه خوبونـــه
فریـــاد ورک انتظـــار ختـــم خیـــال پـــرواز کـــړي هـــري خـــوا تـــه
مُســـکا شـــونډو میلمنـــه کـــړه ژونـــد هیـــر کـــړي دي ویرونـــه

ســــتم و غوښـــته بخښـــنه د پــــردېس د حوصــــلې نـــه
ورځ تـــر بلـــي نـــرم کیـــږي د اشــــنا ټینــــګ عادتونــــه

۱۳۸۲\۵\۲

ketabton.com - The Digital Library

جفا

چـــي د همزولـــو پـــه ټـــولۍ کـــي تــر چـــا پاتـــه نـــه يــم
ولـــي پـــر هـــيڅ بانـــدي حســاب جانانـــه تـــا تـــه نـــه يــم

يـــو ورځ بـــه ســـتا ســـره هـــم وســـي جفاګـــاني ډېـــري
يـــوازي زه خـــداي پيـــدا کـــړی ســـتا جفـــا تـــه نـــه يـــم
ماپـــه دُنيـــا کـــي داســـي ښـــکلي ســـترګي ونـــه ليـــدې
ځکـــه وتلـــی د خپـــل کلـــي نـــه صـــحرا تـــه نـــه يـــم
جانانـــه ســـتا دا د ځـــوانۍ غـــرور بـــه ســـي پښـــيمانه
چـــي ســـمه خـــاوري بيـــا محتـــاج بـــه دي خنـــدا تـــه نـــه يـــم
هـــر وخـــت يـــې ويـــنم پـــه خوبونـــو شـــکر شـــکر خدايـــه
لا هـــم بـــې برخـــي د اشـــنا د ملاقاتـــه نـــه يـــم
ظلـــم ســـتم مـــي پـــر ماشـــوم زړګـــي هـــر څـــو مره وکـــه
مينـــه کـــوم څـــو ورســـپارلی دي ســـزا تـــه نـــه يـــم
د بلبـــل چيغـــي او د ګـــل خـــاموش ژونـــدون چـــي ګـــورم
دا يـــو رواج ګـــڼم حيـــران خپلـــي ژړا تـــه نـــه يـــم

پـــردېس ارمـــان کـــه مـــي اصـــلي منـــزل تـــه ورســـيدی
بـــاور لـــرم اوزګـــار بـــه ســـتا د مـــخ ښـــکلا تـــه نـــه يـــم

۱۳۸۶\۳\۲۱

ketabton.com - The Digital Library

آخيرولي ؟

زړه تــــه مــــي پــــه قهــــر زمانــــه ګــــوري
رحــــم ولــــي زمــــا پــــر طــــرف نــــه ګــــوري

دا د آزادۍ پــــه نــــوم غــــلام ژونــــدون
وار پــــه وار مــــي لاس تــــه زولانــــه ګــــوري
دې وخــــت کــــي مــــي زور از مايــــل کيــــږي نــــه
وژنــــي بــــه مــــي بــــل خــــو پښــــتانه ګــــوري
اى زمــــا وطنــــه څــــوک مــــاړه ســــوه نــــور
څــــوک دي لا ګــــوټ ګــــوټ کــــي خزانــــه ګــــوري
ووتــــې لــــه ذهنــــه د غيــــرت کيســــې
خــــود بــــه دي وربــــل تــــه بيګانــــه ګــــوري
بــــده ښــــکاري لاس کــــي د يتــــيم ډوډۍ
هــــر څــــوک ورتــــه نــــوې بهانــــه ګــــوري
مــــه ګــــوره غليمــــه اوس پــــه ســــپک نظــــر
ســــرته بــــه دي بيــــا کــــاني درانــــه ګــــوري

وينــــه چــــي ســــي زړونــــو کــــي بيــــده جذبــــه
ســــترګي د پــــردېس هغــــه صــــحنه ګــــوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

ketabton.com - The Digital Library

قافلې

جانـــان چـــي تلـــی زه پـــه خنـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ماشـــوم زړه ســـره تنهـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

د رخصـــتۍ غيـــږ مـــي پـــه مينـــه ورکـــړه ښـــکلي يـــار تـــه
مـــا ويـــل خـــوب دی خـــو رښـــتيا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ســـترګو اوښـــکو ســـره يـــو ځـــای د زړه غوښـــي خورمـــه
دا يـــې ثمـــر ســـو د وفـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
بېلتونـــه زړه رابانـــدي يـــخ کـــه خـــو چـــي بيـــا رانـــه ســـې
کـــه چيـــري يـــو ځـــل د اشـــنا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د جـــدايي هـــره شـــيبه راتـــه يـــو کـــال ښـــکاريږي
تيـــره شـــپه ويښ وم تـــر ســـبا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
نـــه ليـــونی ســـوم نـــه خـــو مـــړ ســـوم دا دی روغ ګرځمـــه
پـــه زړګـــي ســـخت لکـــه ســـزا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

هـــر وخـــت مـــي زړه تـــه راروانـــي وي د غـــم قـــافلې
پـــردېس چـــي ســـوم درنـــه جـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

ketabton.com - The Digital Library

پېغور

د هر چا چي دوه ياران وي دا بې حال وي
همېشه به يو خفه او بل خوشحال وي

په يوه زړه کي به يو جانان ساتمه
که تهمت وي که پېغور وي که جنجال وي
بختور دی چي پر هغه چا مئين وي
چي يې زړه د غسي سپين لکه جمال وي
له مينه له وفا له خندا وکه
له پيسي را دا ځواب به د دې سوال وي
دروغجن به دلته ډېري مزې وکړي
رښتيا ګويه ته به جوړ د فکر تال وي
په سُورکو شونډو خندا دي زلزله ده
چي ډېر خاندې زما مرګ ته به دي خيال وي
ستا د سترګو په رڼا بې را پيدا کړو
که دي ورک د غونډي زني شينکی خال وي

د زړګي نه به دي ډېر غمونه کم کي
خوشحال او سه چي پردېس دي کليوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

ketabton.com - The Digital Library

ستا یاد

ســـترګي دي زمـــا نـــه جـــوړولای ســـي د غـــرو لیـــونی
زمـــا نـــه مخکـــي دي بـــل څـــوک وو پـــه کتـــو لیـــونی

تـــر هغـــه وروســـته یـــې ســـي مینـــه د لیلـــی پـــر ســـترګو
چـــه کلـــه و وینـــي ســـتا ســـترګي پـــه خوبـــو لیـــونی
د ســـهار بـــاده تـــر ســـلام وروســـته اشـــنا تـــه وایـــه
ســـر پـــر زنګـــون دي یـــادوي پـــه نیمـــو شـــپو لیـــونی
د زړګـــي مینـــه مـــي یـــوازي د ښـــکلا ســـره ده
پـــه ښـــکلي مـــخ پســـې بـــه ګرځمـــه تـــر څـــو لیـــونی
تـــه چـــي زمـــا نـــه ولاړې زه یـــم دلتـــه چاتـــه پاتـــه
پـــه تاپســـې ســـوم سراســـر پـــه شـــو ګیـــرو لیـــونی
د ژونـــد شـــپې ورځـــي تیرومـــه ســـتا د یـــاد زنـــدان کـــي
تـــر مـــا ببغمـــه ښـــکاري ډېـــر د زولنـــو لیـــونی
زه د نیمګـــړي دُنیـــاګۍ تماشـــې نـــه پیـــژنم
زه کـــړم د هغـــه نـــازولي یـــار غمـــو لیـــونی
پـــر حـــق مئـــین دلتـــه پـــه کـــاڼو بانـــدي ولـــي هـــر څـــوک
کلـــي کـــي نـــه لـــري هـــیڅ ځـــای د اوســـېدو لیـــونی

بـــس دی دُعـــا تـــه ضـــرورت نســـته جـــوړېږي کلـــه
پـــردېس پـــه غـــم کـــي د جانـــان ســـو د کلـــو لیـــونی

۱۳۸۵\۲\۱۳

ketabton.com - The Digital Library

ستم

زمـــوږ ژبـــي بـــه د ښـــکلو پـــه صـــفت کلـــه مرېـــږي
دا ښـــکلي پـــه غـــرور او پـــه نفـــرت کلـــه مرېـــږي

غمجنـــي دُنيـــاګۍ کـــي پـــه پيســـو حُســـن خـــرڅ ســـوی
ښـــکلا خلـــک بـــه ســـتا پـــه تجـــارت کلـــه مرېـــږي
پـــه يـــو نظـــر کتـــو مـــي ژړوې تـــر ډېـــره وختـــه
خونکـــاري ســـترګي ســـتا مـــي پـــه زحمـــت کلـــه مرېـــږي
مـــا هيـــره کـــړه خنـــدا چـــي د جانـــان نـــه اقـــرار هيـــر ســـو
انکـــار انکـــار انکـــار پـــه دې عـــادت کلـــه مرېـــږي
چـــي خپلـــه دي راوليـــږي زمـــوږ د کلـــي خـــوا تـــه
ديـــدن بانـــدي دي خلـــک د مالـــت کلـــه مرېـــږي
کـــه ژونـــد يـــوه ثانيـــه وي خدايـــه خوښـــه مـــي ښـــکلا ده
ښـــکلا ســـره مـــي زړه پـــه محبـــت کلـــه مرېـــږي
زمـــا هغـــه وږي ســـترګي چـــي ټـــول عمـــر انتظـــار وې
اوس تاتـــه پـــه کتـــو پـــه يـــو ســـاعت کلـــه مرېـــږي
خوبونـــه زنـــداني مـــي راپرېـــږدي خـــو اوښـــکي غـــواړي
غمونـــه دي جانانـــه پـــه رشـــوت کلـــه مرېـــږي

پردېســـه د زړه وينـــو بانـــدي هـــر يـــو غـــم مـــوړ ســـوی
پـــه خپـــل وينـــا ويـــونکي د تهمـــت کلـــه مرېـــږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

د فکر تال

تـــو بـــه څـــومره وفـــا کـــوي يادونـــه د اشـــنا
روان مـــــي دي دژونـــــد ســــره غمونـــــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنيـــا ښنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــي ښـــکلي ديدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــاني يـــې کـــړه خنـــدا را څخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر ليمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی يـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بيـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بيـــا چيغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بيـــداره
پـــه سترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــويرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن يـــم زه يـــې نـــه ســـم هيـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

ketabton.com - The Digital Library

د زړه کور

نه زما د زړه نه وزي نه به خپل زړه کي ځای را کي
واورئ ای د دُنیا خلکو یار به زما ژوندون تباه کي

یو جانان یو مي ارمان دی یو مي تار په تار ګریوان دی
یو مي زړه یو پکښي یار دی بل څه نه لرم دُنیا کي
غواړي زړه نه ورکوي زړه دا عجیبه کیسه نه ده ؟
ښکلو ټول تاواني کړي یو والله په دې سودا کي
توبه نه ځني کوم خو د قسم نه مي قسم دی
بیا به دا سي قسم نه کړم چي وفا سته په اشنا کي
نه ګناه ده د غماز نه د بېلتون نه د رقیب ده
ستا وعدو کي شو ګیر ما ته سر پر سر بهانې پیدا کي
د هجران توري تیارې دي یاره خدای لپاره راسه
چي د ژوند لاره پیدا کړم ستا د سترګو په رڼا کي
بیا به پوه سې چي ته څوک یې دلته څومره دی ستا قدر
چي د وخت سپیره سیلۍ مي درنه ټول عمر جدا کي
زما ډېر سپیره قسمت دی هر وخت تا رانه خفه کړي
ستا د شونډو نه منمه چي دي بیرته را پخلا کي

د ګیلو نه دي قربان سم زړه د زړه بدل کي واخله
نور به نه ژاړې پردېسه خپلي اوښکي دي که پا کي

۱۳۸۵\۵\۱۷

ketabton.com - The Digital Library

فریاد

د زړه آهونه دي زما هیڅ اوریدلي نه دي
څوک چي یې اوري هغه ستا په شاني ښکلي نه دي

چي څومره ژاړمه اشنا اوښکي مي مه پاکوه
نن داسي ښکاري چي مي هیڅ درته ژړلي نه دي
ښکلې منم هر څوک به ستا د ښکلا قدر کوي
بې ما په غم دي چا د زړه غوښې خوړلي نه دي
ځکه په دې وطن کي خلک ګناهکار ګڼي ما
هر چا ته غیرېه ورکوم څوک مي وژلي نه دي
زما زړګیه هم یې وران کړې هم اوسېږې دلته
افغانستانه دښمنان دي پېژندلي نه دي
هسي نه یاره دغه نور ښکلي خفه سي رانه
به غیر له تا مي د بل چا سترګي ستایلي نه دي
را ځئ چي یو ځل د سپیڅلي عشق یادګار تازه کوو
ډېري مودې وسوې چي څوک دار ته ختلي نه دي
که مي کړي مړ بیر ته ژوندی سم خو بیا هم جانانه
وایم چي سترګي دي ښایستې دي خو قاتلي نه دي

خدایه پردېس د داسي خلکو نه ډېر لري ساته
چي مینه نه پیژني غم کي زنګیدلي نه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

حالات بدل دي

پــــانهو د تــــاريخ کـــې د ملالـــي تـــور وربـــل ښـــکاري
اوس افســوس د هغــه وطــن واک لاس کــي د بــل ښـکاري

کاشکي چي زه مړ وای يـا مـي داسي څـوک ليـدلای نـه
وا وښـتی لـه ديـن نـه خلـک وايـي چي پاګـل ښـکاري
چـاچي دُښـمن وايسـت د هغــه نـوم پـر خولـه نـه راځـي
چـــاچي بيرتـــه راوســـتی هغـــه راتـــه اتـــل ښـــکاري
څــوک چــي يــې وړي ګټــه د جګــړو څخــه مــدام وايــي
دا تـــوري تيـــارې د وطـــن برخـــه د ازل ښـــــکاري
يــو چــي ورتـــه لار ښـيي بـل هرڅـه پـه ډاډه زړه وړي
ووايــه زړګيــه تــا تــه کــوم يــو ســړی غــل ښـکاري
څـــوک پکښـــې د نـــوي ابـــادۍ نښـــي ليـــدلای ســـي؟
مــا تــه خــو هــر څــه پــه کنډوالو بانـدي بـدل ښـکاري
مرګـه نـور مـي واخلـه چـي زه دومـره دروا غجـن يمـه
مـا ويـل خـاوره زمـا ده اوس د نـورو پکښـې پـل ښـکاري
دا چــي د دســتار پــه نـوم پـر سـرمو دی دا هـيڅ نـه دی
دا مـــو وليـــږي غـــاړو تـــه هـــم دا زمـــوږ قاتـــل ښـــکاري
بـــس نـــاپوه ماليـــاره مـــا تـــه مـــه کـــړه د بهـــار کيســـې
بـاغ کـي دي نـوکر سـپيرو اغزيـو تـه سـور ګـل ښـکاري

چيغـــي د افســـوس چـــي د پـــردېس د خـــولې نـــه ووتـــې
چــا تــه د غــم ســاندي وي او چــا تــه بــه غــزل ښــکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

ketabton.com - The Digital Library

وچي شونډې

زړونه کلک سوه نه مري څوک د چا د غمه
کني خاوري به وای زه پخوا د غمه

چي یاري کړې د نادان هوښیار زړګیه
خود به هیره کړې خوږه خندا د غمه
داسي ګډې وډې وایم به تر کومه
چا ته وکړم فریادونه ستا د غمه
تر خوږو خوږو خبرو دي قربان سم
کوم نن درته ترخه وینا د غمه
مرګ په خپله خوله غوښتل یوه ګناه ده
ما به هم کړې وي دا ګناه د غمه
وچي شونډې ځنګه جوړې کړم خندا ته
نه یم خلاص یو شېبه اشنا د غمه
چي د کلي نه مي نه باسي صحرا ته
ګیله من به یمه خامخا د غمه

چي د ژوند غوندي وي مرګ ته مي ور پرېږدي
پردېس غواړم په دُعا وفا د غمه

۱۳۸۵\۱۱\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

ژړېدلې هیله

د دُنیا خلکو د نظر څخه ایستلٰی یمه
لکه د تیرو زمانو د خاورو ځلی یمه

د ژوند ساګاني حسابمه ولي مرګ نه راځي
نصیبه څنګه دي غمونو ته سپارلی یمه
بېلتونه راسه بې پروا یار مي د کلي یوسه
چي دی خندېږي زه په اوښکو لمبیدلی یمه
عشقه نور لاس راڅخه واخله څه دي وکړه په ما
هم خندیدم هم رپیدم هم ژړیدلی یمه
خپلو سوالونو ته په خپله ځوابونه وایم
د خپل یار غم کي داسي حال ته رسیدلی یمه
ای لیونتوبه بې وفا نه سې او پرې مي نږدې
ډېر سوم خوشحاله چي دي ځان سره منلی یمه
عادت پښتون زړه مي پښتون زما وجدان پښتون دی
څوک چي مي نه غواړي نو کله ورغلی یمه
اوس مي پر غرونو ګرځوي مدام د سیوري غوندي
چي د اشنا لمر غوندي مخ ته دریدلی یمه

ګور ته به یوسمه ارمان دي د وصال جانانه
پردېس ته نه راځې په ژوند کي پوهیدلی یمه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

اوښکي

بيـــا پـــرمخ ســوې پـــر يشـــانه زمـــا اوښــــکي
دومـــره مـــه ګڼـــه ارزانـــه زمـــا اوښــــکي

ســـتا د غـــم قـــافلې ډ ېــري زړه تـــه راغلـــې
هرکلــي يـــې کـــړې ســـتومانه زمـــا اوښـــکي
د خپـــل کبـــر او غـــرور نـــه بـــه لاس واخلـــې
کـــه دي وليـــدې جانانـــه زمـــا اوښـــکي
دا چـــي ګـــل د يـــا ر د مـــخ ســـره ســـيالي کـــړي
ســـتا ســـيالي کـــوي بارانـــه زمـــا اوښـــکي
راتـــه لـــړ د خـــو شـــحالۍ لپـــاره پـــر ېـــږده
لا دي بـــس نـــه دي خفګانـــه زمـــا اوښـــکي
کـــه مـــي يـــا ر د خپـــل راتللـــو زيـــری راکـــړي
بيـــا نـــه ويـنـــې هجرانـــه زمـــا اوښـــکي
د دردمـــن زړګـــي دردونـــو بدرګـــه کـــړې
چـــي راغلـــي تـــر ګريوانـــه زمـــا اوښـــکي

پـــه ســـلګو ســـلګو بيـــده ســـومه پردېســـه
وچـــي ســـوې نـــه ســـوي پښـــيمانه زمـــا اوښـــکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

ketabton.com - The Digital Library

شوګیر

مــه ځــه نــور پــر دغــه لاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
ای زړګیــــه وفــــاداره لیو نتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

د اشــنا د دیــدن وږې پــه شــوګیر بانــدي مــوړ نــه ســوې
کښــینوې مــي تــر ســهاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بــس دغــه غمونــه بــس دي خوشــحالۍ درکــوای نــه ســي
لا نــور ځــه غــواړې لــه یــاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه ســلګونو وعــدې نــوري یــې هــم کــړي وې رانغــی
پرېــږده پرېــږده انتظــاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
کلیــوال دي راخبــر کــه ورتــه کــانې پــه لاس ورکــه
مــه مــي وژنــه بــې سنګســاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
یــو لښــکر د رقیبــانو پــه مــا هــیڅ کــولای نــه ســي
خــو دیــار خولــه کــي انکــاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بیــا مــي نــوم پــه خولــه یــاد نــه کــړې پــه مــا بــد ښــکاري ستا کلی
دا دی وځــم دي لــه ښــاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه پښــیمانو قــدمونو بیرتــه شــاته راتــلای نــه ســم
مینــي نــه لرمــه چــاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم

تــه د تــورو غرونــو هــا خــوا تــه ژونــدی اوســې پردېســه
زه دي غــم کړمــه بیمــاره لیو نتــوب تــه دي نــږدې کــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

ketabton.com - The Digital Library

ترخې شېبې

د یار ژوند غوا ړمه ویره بې له تا
مور خوشحاله یو شوګیره بې له تا

زلزلې مې پر زړه څوک نه سي را وړلای
د یار سترګو کي تاثیره بې له تا
که اشنا مې دی باچا خو هیڅ ځای نه ځي
ای زما فکره وزیره بې له تا
ته د یار د سُورکو شونډو را بهر سه
خوب مې هیڅ نه دی تعبیره بې له تا
دا د ژوند شېبې ترخې سوې نه تېرېږي
د جانان د مخ تصویره بې له تا
ټول ظلمونه مې پر سر سترګو قبول دي
خو په مینه کي تغیره بې له تا

د اُمید غوټۍ په اوښکو نه ګل کیږي
پردېس شل نه کړه تقدیره بې له تا

۱۳۸۵\۸\۱۵

ketabton.com - The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک بـه د خپـل دوران اتـل خـو شـحال ختـک جـوړېږي
چـــي يـــې خبـــري دُښـــمنانو تـــه ســـبق جـــوړېږي

پخـــوا د کلـــي مشـــرانو روغـــه جـــوړه کـــول
اوس کـــه جګـــړه وي نـــو د لاســـه د ملـــک جـــوړېږي
يـــارانو راســـئ نـــوی رنـــګ نـــوی انـــداز وګـــورئ
نـــن پـــه جـــامو کـــي د انجلـــۍ پـــه شـــان هلـــک جـــوړېږي
خدايـــه زه داســـي آبـــادي وطـــن کـــي نـــه غـواړمـــه
چـــي هـــديرو بانـــدي مارکيـــټ د يـــو احمـــق جـــوړېږي
د نـــورو ژونـــد تـــه اســـانتيا وي بـــرا بـــري ســـولې
مـــوږ تـــه بمونـــه بـــس د يـــو بـــل پـــه کومـــک جـــوړېږي
دُښـــمنه څـــومره چـــي دي وس وي نـــن مـــي وزوروه
سبا بـه زمـا لاسـونه سـتا خـولې تـه چنګـک جـوړېږي
چـــي لاس وهنـــه د شـــيطان ګاونـــډي نـــه وي پکښـــې
پـــه يـــوه کـــور کـــي د پښـــتون ســـره تاجـــک جـــوړېږي
خبـــري ډېـــري ســـر يـــې يـــو دی کـــه وه داســـي حـــالات
زمـــا او ســـتا د کلـــي مـــنځ کـــي بـــه اټـــک جـــوړېږي
ولـــي مـــو تـــوري د دُښـــمن پـــه ځيګـــر ښـــخي نـــه کـــړې؟
ولـــي مـــو غـــاړي بيـــا نـــيم ميتـــر پـــه خامـــک جـــوړېږ؟

پردېســـه چـــپ اوســـېږه دې وطـــن کـــي هـــيڅ مـــه وايـــه
پـــه ورور دي وژنـــي ورتـــه اوس نـــوی ټوپـــک جـــوړېږي

۱۳۸۴\۱۱\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

حیرانتیا

دا هجران دی که وصال دی نه پوهیږم
تن خفه زړه مې خوشحال دی نه پوهیږم

چې مې ټول عمر زړګی پکښې بندي سو
دا یې زلفې دي که جال دی نه پوهیږم
زموږ د کلي کوڅې اوروا خیست لمبه سوه
که پر سر د یار سور شال دی نه پوهیږم
ټوله شپه ورپسې ژاړم چې را یاد سي
دا مې حال دا مې احوال دی نه پوهیږم
جانان ولې د رقیب د غاړي هار سو
زما خو جار ترې سر او مال دی نه پوهیږم
دا د غم شپې د هر چا پر زړه تم سي
که پر ما یو ساعت کال دی نه پوهیږم
یاره نن راته صفا خبره وکه
زما لپاره دي څه خیال دی نه پوهیږم

ځان مې ته یې زړه مې ته یې ای پردېسه
بیا دي ولې رقیب سیال دی نه پوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

ketabton.com - The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې تېولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ویل دي
زمونږ جونګړي تې یو شپه را ولـه خدایه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پرېښې ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د یاری په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

ketabton.com - The Digital Library

زړه او ځان

هــر چـــا نـــه لـــري او ســـو زړه رانـــه غوښـــتنه وکـــړه
تنهـــا بـــه نـــه تېرېـــږي ژونـــد مـــا تـــرې پوښـــتنه وکـــړه

یـــا بـــه یـــو دواړه ملامـــت یـــا بـــې ګنـــاه یـــو دواړه
مـــا بـــه هـــیڅ نـــه هیـــروی تـــا چـــې یـــې ســـتاینه وکـــړه
زه یـــې پخـــوا لا پرهرونـــو بانـــدې مـــوړ ســـاتلم
خـــو دا دی ســـتا ســـره یـــې اوس د خـــولګۍ ژمنـــه وکـــړه
اوس بـــه پـــر یـــار ســـي را خپـــاره د حیـــرا نتیـــا رنګونـــه
ســـتا د ژړ رنـــګ زمـــا د پرهـــر کـــه یـــې لیدنـــه وکـــړه
ځـــو مره نـــادان وې زه دي پرېښـــوولم د یـــار ســـترګو تـــه
چـــا چـــې ویشـــتلي ګـــوره چـــا یـــې درملنـــه وکـــړه
هغـــه خنـــدا چـــې اننګـــو کـــې جـــوړول ډولونـــه
زه خـــو یـــې وړی ومـــه تـــا مـــې پلټنـــه وکـــړه
غنچـــه د ګلـــو مـــې پـــه لاس کـــې انتظـــا ریـــې کـــوم
راســـره بیـــا جانـــان یـــوه وعـــده اغزنـــه وکـــړه
د رقیـــب مـــخ تـــه دي راوکتـــل پـــه ډېـــره مینـــه
یـــاره دا ســـتا د شـــوخ نظـــر نـــه مـــې مننـــه وکـــړه

لیک یې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران یو زما په یاد یې دا لیکنه وکړه

۱۳۸۵\۲\۱۹

ketabton.com - The Digital Library

ملاقات

د دیدن لاره بندوي ډېر مشکلات راکوي
د چا ګناه نه ده پرهر زړه ته حالات راکوي

د عشق بیمار یم طبیبان سول د بېلتون ملګري
د خوب خندا نه یې پرهیزکړمه غم زیات راکوي
د اشنا حُسن ورځ په ورځ زیاتېږي خوار نصیبه
کله بې ما ته د بوسې په نوم زکات راکوي
زه د بېلتون شپو کې لیکم ورته د زړه خبري
ځواب رټلی یار پر وخت د ملاقات راکوي
لکه چې زما سره تر عمره اوسیدل یې خوښ دي
یاره یادونه دي غیږ داسې په احتیاط راکوي
تا به په ژوند وي جدا کړي څو بېوسه زړونه
بېلتونه یار به زیری نن ستا د وفات راکوي
سترګي دي نه دي د هلمند سیند دی څپې نظر دي
ما ډوب وي مسکا د شونډو دي نجات راکوي

څکه پردېس په خپل وطن کې لا پردېس اوسېږم
زموږ هر څه مفت غواړي خپل هر څه په خیرات راکوي

۱۳۸۵\۲\۲۸

لښکرګاه

ketabton.com - The Digital Library

د مينې پت

ولې را نغلې صنمه لا تر اوسه
د راتلو دي يم په طمعه لا تر اوسه

سر او مال مې تر قربان سه چې هر ځاى وي
پت د مينې يې پالمه لا تر اوسه
د جانان سره راځې ورسره ځې نه
غمه پاته سوې بې غمه لا تر اوسه
په زړه کلک دى ځواب نه سي راليږلاى
چې هر ليک ورته ليکمه لا تر اوسه
يار چې تللى دى دا خو کلونه تېر سول
خوب مې نه سته اى عالمه لا تر اوسه
پرهرونه مې د زړه پر زيا تېدو دي
نا خبره يې ملهمه لا تر اوسه
چې ژوندى يم مهربان به درته وايم
مړ دي نه يم د ستمه لا تر اوسه

د پردېس وران کلي خو مره پر ما ګران دى
په ورځ خو ځله ورځمه لا تر اوسه

۱۳۸۵\۷\۲۲

ketabton.com - The Digital Library

اختر

اختــــره راتــــه يــــاد کــــه تيــــر زمــــان د مــــا شــــوم تــــوب
زمــــوږ خــــوار کلــــي تــــه راولــــه يــــاران د ماشــــوم تــــوب

خــــو کاشــــکي دي واى ځــــان ســــره هغــــه شــــېبې راوړي
پــــه هــــر ســــاعت مــــي کــــړى دى ارمــــان د ماشــــوم تــــوب
دا خلــــک دي بــــې درده يــــو او بــــل پــــه کــــاڼو ولــــي
پــــر مــــوږ يــــې هــــم کورونــــه کړلــــه وران د ماشــــوم تــــوب
يو ته يې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دى کيسه که
درتــــه وکــــړي هــــر افغــــان د ماشــــوم تــــوب
آخيــــر بــــه مايوســــي ورتــــه اختــــر کــــي غيــــږه ورکــــي
چــــي قــــدر نــــه کــــړي زمــــا غونــــدي انســــان د ماشــــوم تــــوب
چــــي اوس دي پــــه جرګــــو اشــــنا تــــر کلــــي راتــــلاى نــــه ســــي
زړګيــــه هغــــه ژونــــد وو پــــر جهــــان د ماشــــوم تــــوب
اختــــره زه بخښــــنه غــــواړم ډېــــر يمــــه بــــې وســــه
لمــــانځلاى چــــي دي نــــه ســــمه پــــه شــــان د ماشــــوم تــــوب
کــــه زړه مــــي ورکــــى څــــه پــــروا کــــړي بيــــر تــــه بــــه يــــې راوړي
مــــا هــــم يادګــــار ســــاتلى د جانــــان د ماشــــوم تــــوب

چــــا ښــــکلي جــــامې وا غوســــتې څــــوک چــــا تــــه انتظــــار کــــړي
زه ليکمــــه پــــردېس يــــار تــــه بيــــان د ماشــــوم تــــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱

کوچنى اختر

ketabton.com - The Digital Library

اخطار

لا ســـونه بـــه رقيبـــه ســـتا ګريـــوان تـــه رســـوم
کيســـه د رســـره اوس د جنـــګ ميـــدان تـــه رســـوم

پښـــتون غـــرور مـــي مـــات کـــړه ټـــول د صـــبر زندانونـــه
ځـــان ســـتا پـــر ســـر د عمـــر قيـــد زنـــدان تـــه رســـوم
يـــوازي يـــې غمونـــه شـــوګيرې زمـــاحق نـــه دی
اعـــلان د بغـــاوت مـــي نـــن اســـمان تـــه رســـوم
د ســـر او مـــال نـــه تيـــر يـــم هـــيڅ پـــروا د رقيـــب نـــه کـــړم
دا يـــو اواز د زړه مـــي خپـــل جانـــان تـــه رســـوم
زه داسي ژونـدون نـه غـواړم چي يـار وي سـتا پـه څنـګ کـي
ځـــان مـــرګ تـــه رســـومه او مـــرګ ځـــان تـــه رســـوم
دا ډېـــره خاموشـــي مـــي بـــې ننګـــي ګـــڼلای نـــه ســـې
يقـــين بـــه دي پـــه دې لار کـــي ګُمـــان تـــه رســـوم
ښـــکاريږمه کاميابـــه د رقيـــب مقابلـــه کـــي
ډيـــوه دي ده ســـپين مـــخ شـــپو د هجـــران تـــه رســـوم

پـــه نيمـــه خـــو پـــوه نـــه ســـوې اوس پـــوره خبـــره واوره
خـــولګۍ بـــه د پـــردېس د زړه ارمـــان تـــه رســـوم

۱۳۸۲\۲\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سینګار نه کوي

ازلي حُسن دي زیاتی کړی دی
مهرباني چي پر ما خوار نه کوي

به غیر له تا په دې دُنیا کي بل څوک
په زړېدو مي افتخار نه کوي

څوک چي د ګل خو شبویي نه پېژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سېږي
د پټي میني چي اظهار نه کوي

زه لیوني وم درته ومي ویل
چي بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چي پکښې ستا دا ښکلي سترګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

ketabton.com - The Digital Library

د زړه لاسونه مې اغزو سوري کړل
بیا هم د ګل غخه انکار نه کوي

مور ورته ستوري د اسمان حسابو
ښکلي د خپلو وعدو شمار نه کوي

د کاڼي زړه سره مې مینه کړې
خدای دې زما مرګ په سنګسار نه کوي

په قدمو کې ورته زړه ایږدمه
اشنا راتله پر دغه لار نه کوي

پردېس دوران د لیونتوب تیر کړی
نور به په ښکلو اعتبار نه کوي

۱۳۸۴\۱۱\۴

ketabton.com - The Digital Library

تېر وختونه

څه دوران د لیونتوب وو څه خواږه وختونه تېر سول
چي له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته ډېر سول

نا خبره د خپل ځان وم چي ماشوم وم لیوني وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کي اغزی وم

نه مي غوښتل د چا بده نه په بد مي څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کي مي ثانیې وې حسابلي
نه مي دوې بې ګناه سترګي د چا غم وې ژړولي

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چي صنم راسره نه وو

چي زړګي ته مي دوو سترګو د جانان لاره پیدا کړه
زما اوښکو په کوڅو کي د ګریوان لاره پیدا کړه

د وصال په خوب مړ نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړې تریخ ساعت د ژوندون راغی

ketabton.com - The Digital Library

د دیـــدن تـــول اُمیدونـــه مـــي د زړه څخـــه بهـــر ســـو ه
ټولـــه خلـــک پـــه ظلمونـــو د بـــې ننګـــه یـــار خبـــر ســـوه

بـــس د ژونـــد پرلويـــه دښـــته بـــه دي پربـــړدي پـــه غمـــو کـــي
مـــا تـــه نـــه ښـــکاري یـــارانو حوصـــله د ښـــکلو زړو کـــي

ســـتا پـــه کلـــي کـــي مـــي تیـــر کړلـــه کلونـــه تـــه رانغلـــې
لا هـــم هلتـــه وم جانانـــه تـــر پرونـــه تـــه رانغلـــې

تـــا راکـــړی لویـــه خدایـــه دې دُنیـــا کـــي امانـــت ژونـــد
د نفـــرت نـــه مـــي نفـــرت دی تیـــروم پـــه محبـــت ژونـــد

د هـــر غـــم زور مـــي لیـــدلی ګرانـــه ســـتا پـــه یارانـــه کـــي
تـــه خـــو شـــحال اوســـې جانانـــه دا د غـــم پـــه زمانـــه کـــي

هـــم یـــم مینـــي ســـوځولی هـــم پـــه مینـــي کـــي لمبـــې دي
هـــم ګُمـــان یـــې پـــر ایمـــان کـــړم چـــي د مینـــي یـــې تـــوبې دي

مـــا پـــر بـــدو کـــړي ښـــه دي ځکـــه نـــن مـــي قـــدر نســـته
هـــم جانـــان رانـــه خفـــه دی هـــم د زړه مـــي صـــبر نســـته

اشـــنا ښـــکلی دی د رنګـــه چـــا ویـــل چـــي ملامـــت دی
پـــر وعـــدو چـــي وفـــا نـــه کـــړي دا د هـــر ښـــکلي عـــادت دی

ketabton.com - The Digital Library

هغه څوک چې زما ځان وو هغه هیر کړم د ځان هیر یم
ژوند د غم کوهي کې تیرسو د خوښۍ د کاروان هیر یم

ورځ تر بلې غمجن کیږم دا د غم په دُنیاګۍ کې
لویه خدایه د هر ښکلي نظر مات ته مې لوګی کې

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښکلې راسه چې دي ښکل کړم ښکلول دي ګناه نه ده
لږ مې زړه ته رانږدې سه خپلول دي ګناه نه ده

ما ته مه وایه چې څوک یې زما د مینې قدر وکه
په دیدن پسې دي مرمه راته وایې صبر وکه

لږ خو ځان ته فکر وکه بې وفا وخت بې وفا دی
تیر وخت بیرته نه راګرځي دا عادت یې لکه ستا دی

یاره داسې وخت به راسي تا به هم زما په شان کې
لکه زه چې حیران ښکارم تا به هم داسې حیران کې

دا حالات دي زموږ وطن کې هر څوک ډېر کوي ظلمونه
خزان ورژول ستا په شان تنکي تنکي ګلونه

ketabton.com - The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سینه ګولو باندي غلبېل سي

اوس ته وایه جانانه ظلم ښه دی او که مینه
مینه نه مني هیڅکله چې سي توي د انسان وینه

خندیدلې له اوله خوا اخیردي لیوني کړم
په نازونو چې دي خپل کړم په غرور چې دي پردی کړم

یاره عمر د ګل لږ دی د بهار موسم به تیر سي
پته مینه ساتې ولې د اظهار موسم به تیر سي

پر هغه تصویر مئین یې چې هنداره کې ځان ګورې
ای نادانه یو ځل راسه که مې خیري ګریوان ګورې

اجازه راکه جانانه چې دي ښکلي مخ ته ګورم
یا به نه یې یا به نه یم خپل نیمګړي بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پته دغه ښکلې خولګي تانده
د خپل حُسن په دوران کې پر تار تار ګریوان مې خانده

ته ظالم د وخت په شان یې ته بهار راڅخه ساته
ته خولګي راڅخه ساته ته اقرار راڅخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

ketabton.com - The Digital Library

د خدای په امان

جانـــان پـــه کلــي کــي پــا تېږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو
کلـــه يـــې زړه رانـــه صـــبرېږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

خدایـــه ګنـــاه مـــي څـــه ده ځـــم د ګلســـتان وطـــن نـــه
د پســـر لـــي ورېمـــه لګېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

ژونـــدي مـــو وينـــو تـــه دي تـــږي مـــړه هـــم هـــيڅ نـــه وایـــي
ظـــالم خوشـــحاله دی خنـــدېږي خومـــوږ کـــډکوو

د بېوســـي نـــه راتـــه ځـــان ډېـــر ملامـــت ښـــکاره ســـو
چـــي زمـــا ورونـــه وژل کېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

جانانـــه مـــه ژاړه قســـمت د يـــو او بـــل نـــه بېـــل کـــړو
پـــر تـــا بـــه ســـرې لمبـــې بلېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

ورک دي ژونـدون سـي مـرګ تـرې ښـه دی خـو چـي دلتـه مـړ سـم
مـــړه ســـوه ځوانـــان پيغلـــي ژړېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

مـــخ رانـــه واړوه چـــي ســـترګي دي ســـي هيـــري رانـــه
مينـــه دي ورځ پـــه ورځ زيـــاتېږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

الله خبـــر دی زه بـــه چيـــري مـــزدوري کومـــه
اوس راتـــه هـــيڅ نـــه معلـــومېږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

ketabton.com - The Digital Library

خدايــه قيامــت نــه دی اســمان هــم نړيــدلی نــه دی
ســتوري هــم هغســـې رېبــړي خــو مــوږ کــډه کــوو

د خــدای پــه امــان تــا هــم د زړونــو پــر مالــک ســپارمه
وګــوره اوښــکي مــي بهېــږي خــو مــوږ کــډه کــوو

کلــه نــا کلــه د پــردېس مــزار تــه پورتــه کــه لاس
يــو ه شــېبه مــي نــه هيرېــږي خــو مــوږ کــډه کــوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

ketabton.com - The Digital Library

زمـــوږ پـــه کلـــي کـــي یـــو وخـــت یـــو ښـــکلی ځـــوان وو
د هـــر چـــا د ســـترګو تـــور پـــر هـــر چـــا ګـــران وو

کلیـــــوال یـــــي پـــــه مجلـــــس نـــــه مړېدلـــــه
ښـــــه یـــــي خـــــوی وو او ســـــپېڅلی مســـــلمان وو

هـــــره ورځ د خنـــــدا ډکـــــه خولـــــه بـــــه راغـــــی
هـــــر ســـــړی یـــــي ښـــــو اخـــــلاق تـــــه حیـــــران وو

نـــــه یـــــي کـــــړی د یـــــوه غیبـــــت وو بـــــل تـــــه
نـــــه خوشـــــحال د کلیوالـــــو پـــــه تـــــاوان وو

چـــي د ده پـــه شـــان ځـــو نـــور ځوانـــان پیـــدا ســـي
بـــس همـــدا مـــي د ماشـــوم زړګـــي ارمـــان وو

هـــــر ســـــاعت بـــــې د الله شـــــکر ادا کـــــی
چـــــي ببغمـــــه چـــــي ژونـــــدی پـــــر دې جهـــــان وو

فریـــــادوني لـــــه نیســـــتۍ څخـــــه ګـــــوَلـــــه
هـــــیڅ پیســـــې ور ســـــره نـــــه وې پریشـــــان وو

د خـــدای ورکـــړه ده ځـــوان ډېـــر دولـــت پیـــدا کـــی
د خپـــل بـــس مـــوټر پـــه خپلـــه مـــوټروان وو

د پیســـو ســـره یـــې مینـــه ســـو لـــه زیاتـــه
ځینـــي هیـــر هغـــه د لـــوږې تیـــر زمـــان وو

ketabton.com - The Digital Library

بلدېنګونې د لمر وړانګو بربښَوَله
اول نه خو بیا زموږ د کلي خانوو

تجارت یې د انسان د وینو زده کی
افغانان بې قتلول خپله افغانوو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی یې پر دوستۍ باندي پښیمانوو

یوه ورځ زموږ پر کلي زلزله سوه
نورولاړه د ده ښکلی بلدېنګ ورانوو

بیر ته را وستی الله هغه حالت پرې
وخت که هر څومره په منډه تري روانوو

بیر ته ختمه سوه خاني مسکیني راغله
بیر ته هغسي عاجزه هغه ځوانوو

نه یې وکی سخاوت نه خیراتونه
خدای چي کړی په ده باندې امتحانوو

داځل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځانوو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دې وروسته دا د ځوان پر خوله اعلانوو

ketabton.com - The Digital Library

د بنـــــده ســـــره لـــــويي څـــــومره بـــــد كـــــاردی
دا زمـــــا ماشـــــوم زړګـــــی څـــــومره نـــــادان وو

د پيســـــو مينـــــي كـــــړه لار راڅخـــــه وركـــــه
لـــــوَړَه مځكـــــه مـــــي ليـــــده كښـــــته اســـــمان وو

څـــــو كلونـــــه تـــــر غرمـــــې پـــــوري بيـــــده وم
رانـــــه هيـــــر وخـــــت د لمانځـــــه او د اذان وو

دا بـــــه حـــــال وي همېشـــــه د كبرجنـــــو
دا چـــــي هـــــر څـــــه وســـــول امـــــر د ســـــبحان وو

د آزاد ژونـــــدون پـــــه قـــــدر چـــــي پـــــوه نـــــه ســـــو
اوس جهـــــان ورتـــــه وړوكـــــی يـــــو زنـــــدان وو

خدايـــــه ســـــتا تـــــر باچـــــاهي پـــــردېس قربـــــان كـــــړې
نـــــن مـــــي وليـــــدی د ژرنـــــدي آســـــېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تيرېږي

ketabton.com - The Digital Library

په بهــار پســې مــدام وي خــزان داســې
چــې راځــې دُنيــا تــه وي بــه روان داســې

پــر هــر حــال بانــدې مــې شــکر دی خاونــده
لکــه تللــی چــې وو راغــی جانــان داســې

دلتــه ګــل وو خــو اوس نســته کــه دې يــاد وي
ســتا بــه هــم تيــر ســې د حُســن دوران داســې

چــې غلطــې ارادې ورســره نــه وي
ســره يوځــای دې وي دوه مئينــان داســې

لکــه کــوم عــادل باچــا چــې پــر تخــت کښېني
ســتا تصــوير مــې د زړه کــور کــې ودان داســې

لاس پــه لاس د رقيبــانو مــخ تــه ګرځــې
ځــومره خونــد کــوي ســپېځلي يــاران داســې

پــه ســيالۍ کــې د رقيــب چــې دې کاميــاب کــړم
همېشــه اوســې کاميــاب پــر جهــان داســې

يــم حيــران ســتا پــه زړه کــې ځنګــه زړه دی
نــه دی کلــک کــاڼي اشــنا د بيابــان داســې

چــې خفــه نــه ســې رويبــاره يــار تــه وکــه
ســلام داســې کــلام داســې بيــان داســې

ketabton.com - The Digital Library

دیدن راوړه که مې سر ځي پروا نسته
زه د مینې غواړم ګټه تاوان داسي

ستا د مخ ښکلول زما د زړه ارمان وو
ستا د زړه دي خدای پوره کړي ارمان داسي

چې یې تل خندا په موږ پوري کوله
ژړېدلي دي هغه رقیبان داسي

زما نه رنګ د اوښکو هیر سو خوشحالیږه
نن مې وویل زړګي ته ګریوان داسي

ملامت نه دی بلبل چې پر مئین دی
وي کتې متې لکه ستا شونډي ګلان داسي

ما ته ښکاري یاره دواړه لیوني سوه
چې په منډه سوه بېلتون او هجران داسي

د بڼو په غشو ویشتی دي پر زړه یم
خدای دي مه کړه پر بل چا مهربان داسي

شبنم مخ مېنځي د ګل خو ځان تر جار کي
د پردېس ژوند دي تر تا سي قربان داسي

۱۳۸۵\۴\۱۷

ketabton.com - The Digital Library

د وربل سیوری

خوب مې لیدی چې بیدېدم ستا د وربل سیوري ته
ما ویل غرمه به تېروم ستا د وربل سیوري ته

که اجازه دي وي یو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سیوري ته

یو کال بېلتون او هجران د واړه راپسې ګرځیدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سیوري ته

د خدای لپاره راته مه وایه چې بیرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سیوري ته

ښکاري دُعا مې سوه قبوله د خدای درکې اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سیور ته

لکه چې څوک ترونې لاندې وخوري باغ کې میوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سیوري ته

د خوارو خوبه چا را وینښ کړمه ډېر ظلم وسو
دا سې ارام چې اوسېدم ستا د وربل سیوري ته

ketabton.com - The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پرېـــږده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـــه وخـــت ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي هـــر ســـر ليـــک وو مينـــه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه ټـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

ketabton.com - The Digital Library

خولګۍ

په تــول ژونــد يــو ه شــېبه بــه مــي هيــر نــه ســي
يــاره ســتا مــړاوي کاتــه بــه مــي هيــر نــه ســي

کــه پــه ســرو ســترګو ژړا درپســـې وکـــړم
پــه ســرو شــونډو خند بــده بــه مــي هيــر نــه ســي

زه دي خپــــل کلـــي تـــه ولـــي رابللـــم
اوس تــر مرګــه دا کوڅــه بــه مــي هيــر نــه ســي

چــې وصــال کــې دي هجــران رابانــدي راوســت
اى جانانــه هغــه شــپه بــه مــي هيــر نــه ســي

زمــا د زړه غوښــې پــر بــل چــا پېــرزو نــه وې
ســتا ظلمونــه راســره بــه مــي هيــر نــه ســي

ډېــري شــپې بــې پــه يــادونو کــې ســبا کــړم
يــار د نــاز پــه خــوب بيــده بــه مــي هيــر نــه ســي

اول مينــه بيــا رتلــى ځــواب راغــى
دا بــه هيــر کړمــه هغــه بــه مــي هيــر نــه ســي

ketabton.com - The Digital Library

خلکـــو نـــوره یـــاري نــــه کـــوم د ښـــکلو
خپــل زخمــي زخمـــي ســینه بــه مـــي هیــر نــه ســي

پــــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د یـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هیـــر نــه ســي

د رقیـــــب زړه یـــــې ســــوځلی وو بـــــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هیـــر نــه ســي

پرېـــږده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه ټـــال زانګـــم
بـــس پـــه هیڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هیـــر نــه ســي

قســـمونه یـــې د مـــخ لیـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هیـــر نــه ســي

ملامتـــــه یـــــم پردېســــه خـــــولګۍ واخلــــه
بیـــا پـــه مینـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هیـــر نــه ســي

۱۳۸۵\۱\۱۱

ketabton.com - The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هر کله راسي په خندا پسرليه
پر وعده ټینګ او با وفا پسرليه

ستا د راتلو په انتظار انتظار
غمجني شپې مو کړې سبا پسرليه

د دیدن زیری یې خوږ منو زړوته
تل دي ملګرې وي ښکلا پسرليه

خو ډېر افسوس ستا په راتلو راڅخه
اشنا د ژوند لارکړه جلا پسرليه

ښکلو ګلونو ته دي نه ګورمه
د ښکلو میني کړم تباه پسرليه

ما کړل رنګین په اسویلو غمونه
تا کړل رنګینه دا دُنیا پسرليه

خپل دي ګلونو ته شبنم راوستی
زما دي سترګو ته ژړا پسرليه

ketabton.com - The Digital Library

راتـــــه ښـــــکاريږي بـــــې اجلـــــه مرګـــــی
چـــي بـــې اشـــنا راغلـــې پـــر مـــا پســـرليه

راســـره يـــې نســـته د ليـــدلو طاقـــت
د ګـــل پـــر شـــونډو د مســـکا پســـرليه

جانـــان خفـــه ســـو تـــه هـــم مـــخ واړوه
ښـــه يـــم تنهـــا تنهـــا پســـرليه

رنګونـــه ټـــول دي زمـــا د يـــار پـــه شـــان دي
هســـي نـــه کـــړې دي وي غـــلا پســـرليه

يـــو ځـــو ســـپېڅلي ارمانونـــه د زړه
ســـو لـــه نيمګـــړي نيمـــه خـــوا پســـرليه

زمـــا ســـلام ســـتا د ګلونـــو غونـــدي
وايـــه پـــر کلـــي د اشـــنا پســـرليه

د يـــار ســـتم کـــه وو پـــردېس وژلـــی
قبـــر تـــه راســـه خامخـــا پســـرليه

۱۳۸۵\۱\۲

ځه مانا

ketabton.com - The Digital Library

نه پو هیږم داسي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مینه چي دي درې ورځي دوام نه کړي
ښکلې ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتې لري
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمینده رقیب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي توري ازلي دي نو
بیا پرې د کجل لګول څه مانا

زه وایم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړیدل څه مانا

ketabton.com - The Digital Library

ژونــــد خـــه دی زمـــا لپـــاره غـــم دی غـــم
غـــم کـــي د انســـان او ســـيدل خـــه مانـــا

خولـــه کـــي د اشـــنا چـــي تـــرنم نـــه ســـو
مـــه ليکـــه پردېســـه غـــزل خـــه مانـــا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانيمرګ خاطر ته

ketabton.com - The Digital Library

د خړ خېبر خړي درې خاطر ته
وایم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلی
ژوند یې هم وو ذرې ذرې خاطر ته

الهي دا ځل مې دُعا قبول کړې
چي سي رڼا توري تیارې خاطر ته

د سرو ګلونو رنګ به هیر وو ځیني
یار چي بې شونډې کړلې سرې خاطر ته

چي په هر شعر کي یې ستاینه کړې
ورکړی غم هغې څیرې خاطر ته

د خېبر ټوله سپلني لوګی سول
ښکاري چا زلفي کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصیب کي شوګیرې خاطر ته

نظر یې ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نیولي وې ارې خاطر ته

ketabton.com - The Digital Library

چـــي يـــې پـــه ژونـــد خېبـــر تـــه نـــه راتللـــې
مـــړ ســـو دُعـــا کـــړې کـــه ښـــيرې خاطرتـــه

ډ ېـــر دومـــره ډ ېـــر ســـتا د ظلونـــو پـــه شـــان
ګـــلان پـــر قبـــر بـــه کـــرې خـــاطر تـــه

مـــا يـــې لا ښـــکلی مـــخ ليـــدلی نـــه وو
ښـــه راغلـــی وويـــل هـــديرې خاطرتـــه

ورتـــه دُعـــا کـــړه دپـــردېس زړګيـــه
کـــه د ويلـــو څـــه لـــرې خاطرتـــه

۱۳۸۵\۲\۳۰
دا شعر ارواح ښاد خاطر افريدي او د هغه اشنا ته ډالی سوی دی

څه ووايم

ketabton.com - The Digital Library

دلتــه مــو ســندري پــه ســلګو بانــدي بــدلي ســوې
دلتــه خوشــحالۍ وې پــه غمــو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه ډېــري پيغلــي کونــډي ســوي دي د پــلار پــر کــور
دلتـــه پښـــتنې وې ليونـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــه تــاريخي اثــار هــر چــا تــر وســه لــوټ کړلــه
دلتــه کــلا ګــاني پــه مورچــو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه مشــران د يــو او بــل پــه ســيالۍ ظلــم کــړي
دلتــه د چــا اوښــکي بــارانو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه چــي يــي قــدر د پښــتو او صــداقت کــړی
دلتــه يــي ســيني پــه غلبېلــو بانــدي بــدلي ســوې

دلتــه هــر څــه وســول ټــول جهــان يــي تماشــه وکــړه
دلتــه ســري ډولــۍ پــه جنــازو بانــدي بــدلي ســوې

دلتـــه خـــو د لمرځلانـــده مـــخ لوګيـــو ونيـــوی
دلتــه ســپيني ورځــي تــورو شــپو بانــدي بــدلي ســوې

ketabton.com - The Digital Library

دلتـــه د ورور وينـــي د خـــور اوښـــکي بهيـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــا غچي پـــه هـــديرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لا ســـونه وتـــړل پرديـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګيلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه يـــو لويـــه تجربـــه راســـي دتيـــر پـــه شـــان
دلتـــه کـــه بيـــا چيغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ويـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګيرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

ketabton.com - The Digital Library

خپـــل قســـمت راتـــه کرلـــي ټـــول غمونـــه
پـــه مجبـــور زړه مـــي منلـــي ټـــول غمونـــه

زمـــا پـــه شـــان يـــې بـــل څـــوک دومـــره قـــدر نـــه کـــړي
بـــل ځـــای نـــه ځـــي پوهيـــدلي ټـــول غمونـــه

ســـتا پـــه لاس مـــي د ارمـــان جنـــازه باســـي
ســـتا لـــه خـــوا څخـــه راغلـــي ټـــول غمونـــه

مـــا ســـودا ورســـره کـــړې زړه پـــه زړه وه
جانـــان راکـــړل د خپـــل کلـــي ټـــول غمونـــه

يـــو پـــر مـــخ مـــي د رڼـــو اوښـــکو بـــاران دی
بـــل پـــر زړه مـــي وريـــدلي ټـــول غمونـــه

دا د کـــاڼي غونـــدي زړه تـــه دي حيـــران يـــم
غمګـــين نـــه ســـو ځينـــي تللـــي ټـــول غمونـــه

نـــن مـــي ولوســـتله ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي
خوشـــحالي نســـته ليکلـــي ټـــول غمونـــه

کـــړم ګمـــان چـــي ليـــوني بـــه رانـــه جـــوړ کـــړي
د زړه کـــور کـــي مـــي ســـاتلي ټـــول غمونـــه

ketabton.com - The Digital Library

ستا پر سرو شونډو خندا د خدایه غواړم
زما په برخه رسیدلي ټول غمونه

اسویلي ورته وړمه د پسرلي سوه
د زړه بڼ کې غوړیدلي ټول غمونه

راسه خدای د پاره ځان سره یې یوسه
ما تې مه پرېږده ای ښکلې ټول غمونه

یا غمونه قاتلان د اُمید نه وای
یا وای ستا کتو وژلي ټول غمونه

یا مې ستا سترګي لیدلي نه وای یاره
یا مې نه وایې لیدلي ټول غمونه

یا مې اور د محبت په زړه کې نه وای
یا پکښې وای سوځیدلي ټول غمونه

یا کوڅه کې دي اثر دی چې درځمه
یا سول ما باندي غښتلي ټول غمونه

یا د ښکلو مینه ډکه ده له غمه
یا یې ما ته رابخښلي ټول غمونه

ketabton.com - The Digital Library

صـــــداقت لــــره ســــزا ســــته خبـــــر نـــــه وم
محبـــــت ســـــره تړلـــــي ټـــــول غمونـــــه

پـــر تـــار تـــار ګريـــوان مـــي مـــه خانـــده جانانـــه
خيـــر کـــه ســـتا نـــه کوچيـــدلي ټـــول غمونـــه

ای ظالمــــه پـــردېس څنګـــه درنـــه هيـــر ســــوو
ســـتا پـــه غـــم يـــې پيژنـــدلي ټـــول غمونـــه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

ټګ ګاونډی

ketabton.com - The Digital Library

په دوستۍ کې چې دُښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د څنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاڼي دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسي خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کي ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رښا څخه یې پر هېز کړو په تیارو کي سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کي سره ورک سوو
راته ویي سوځل دواړه یو مي زړه دی بل مي تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لایي زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت راسره مل کړې تر اټکه مي وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مي د ناتوان زړګي پوره کي
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کي
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بیوفا

ketabton.com - The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهېدم
ځکه خو خيري ګريوان ټولي دُنيا وليدم

داسي دي وکتله نن د پرديو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د ليونيو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپيژندم

راغلي يو دُنيا ته يو امانت يو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت يو دواړه
ته به مغرور ګرځيدې او زه به نه صبريدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندی جانانه
ژوند مي له تا قربان سه ای هلمندی جانانه
بيا دي هم مخ وا ړوی بې اوره وسوځيدم

آخير چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر يو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړيدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

ketabton.com - The Digital Library

وطنـــه څنګـــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

داڅـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خـو ښ کـار د هـر صياد دی ژونـد آزاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

زمـــا ترڅنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
د ېـــر ســـتړی ســـوی يـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اســـانتياوي د تعلـــيم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځيدو هيلـــي غلـــيم پـــوره کـــړې
زمـوږ هـر اُستاد لکـه رشـاد دی ځـوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک يـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

پرېـــږدی يـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د يـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډينګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هيـــواد نـــه غـــواړي

ketabton.com - The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پـــرديس د ماشـــوم تـــو ب د ورځـــو شـــپو وطنـــه
ســـتا د بچيـــانو پـــه کومـــک وران کـــړې پـــردو وطنـــه
ډېـــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په ياد يې لره

زمـــا يـــو ورور د هغـــه بـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
ښـــکلې ځـــواني لـــري د ګـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
هلتـــه بـــه پـــوه ســـې چـــې د خپـــل لاســـه دي اور اخســـتی
اســـلام آبـــاد چـــې د کابـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي

۱۳۸۶\۲\۲۰

ketabton.com - The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

له دُنیا تللی روحاني پر دغه لار نه راځي
په دې پوهیږم بیا مې هم زړه ته قرار نه راځي
په دا سې ظلم دې جامې ورته په وینو سرې کړې
لکه پر تا چې تر قیامته د مرګ وار نه راځي

په یاد کې سلګۍ

دا حقیقت دی په وعده دی مرګی
خو ګران لحد ته ارماني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې یې له غېږې روحاني تللی دی

د انسان وینه بې ارزښته ګڼي
د وحشت زړه را باندې نه یخېږي
د ارمانو نو جنازې وتلې
د اُمیدونو خو نوم نه یادېږي
لکه ماشوم دوست دُښمن نه پېژني
د مرګ وزر لاندې مو ژوند پټېږي
دا سې ګناه روحاني نه وه کړې
چې په سزا کې یې لحد رسېږي

بې وسه اوښکې مې له سترګو څاڅي
په دې پلمه چې د زړه غم کمېږي

ketabton.com - The Digital Library

پرحـــق وینـــا یـــي جنـــازه ســـوه رهـــي
پـــر حقیقـــت یـــو قربـــاني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي یـــي لـــه غیـــرېي روحـــاني تللـــی دی

د خپـــل ولـــس پـــر بېوزلیـــو بانـــدي
پـــه چیغـــو چیغـــو ژړیـــدی روحـــاني
ځـــان یـــي شـــریک د بـــل پـــه غـــم کـــې ګڼـــی
چـــي کلـــه کلـــه مـــي لیـــدی روحـــاني
د ســـولي امـــن پـــه ارمـــان بـــه وو تـــل
د جنـــګ پـــه اور کـــي ســـوځیدی روحـــاني
زمـــوږ خلـــک ولـــي پـــر مختـــګ نـــه غـــواړي
داســـي بـــه مـــا تـــه ږغیـــدی روحـــاني
چـــي یـــي پـــه ټولـــه ژونـــد لیـــدلی نـــه وو
لـــه هغـــو هـــم نـــه وو پـــردی روحـــاني

نـــه یـــي غوښـــتله د وطـــن تبـــاهي
نـــه لـــه دُنیـــا نـــه تـــاواني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي یـــي لـــه غیـــرېي روحـــاني تللـــی دی

روحـــاني وړی بـــه دي وي دا ارمـــان
چـــي د دوســـتانو ډک وطـــن پاتـــه ســـو
د صـــداقت بـــدل یـــي داســـي درکـــی
هغـــه پرهـــر دي پـــر بـــدن پاتـــه ســـو

ketabton.com - The Digital Library

هغـــه هلمنـــد چـــي يـــي ثپـــې وهلـــې
چـــي کلـــه تـــه ولاړې غمجـــن پاتـــه ســـو
اوس پـــه تصـــوير دي تنـــده نـــه مـــاتېږي
ســـتا راســـره آخيـــر ديـــدن پاتـــه ســـو
يـــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تيرســـي
زه وايـــم کلـــى درنـــه نـــن پاتـــه ســـو

پـــردېس پـــه دې خبـــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځـــوان پـــه مرمـــۍ د نـــاځواني تللـــى دى
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرې روحـــاني تللـــى دى

۱۳۸۷\۳\۲۱
د شپي يو ه بجه

خوب

چـــي ســـم بيـــده پـــه خـــوب دي ويـــنم يـــاره
تصـــوير دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

ketabton.com - The Digital Library

ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

څومره اثر دي وو په دوو سترګو کي
د ژوندون لاره یې کړه و رکه رانه
یوه خوږه خاطره خوب کي اشنا
شپه تر سهاره یې کړه ورکه رانه
زما اُمید زما د ژوند خوشحالي
بس بې اختیاره یې کړه و رکه رانه
شهید ارمان ته مي دُعا زده کړي
خو تر مزاره یې کړه و رکه رانه
جانانه دغه ستا د کلي کوڅه
په څو څو واره یې کړه و رکه رانه
خپل او پردي به مي کتله پکښې
د زړه هنداره یې کړه و رکه رانه
ما دي کیسه لیکل د ښکلو سترګو
پس له تکراره یې کړه و رکه رانه
آخیر مجبوره ژړیدو ته سومه
بل هره چاره یې کړه و رکه رانه

د یار د حُسن یاغیتوبه ولي
زړګي مي ستا تر تاثیر لاند ي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

ketabton.com - The Digital Library

کلونه و سوه زما په زړه کي اوسي
يار نا خبره دی که نه پوهيږي
هر قدم ږدي د زړه پر سر دا ښکلي
د خپل ښکلا په قدر څه پوهيږي
شوندي انکار کوي خو سترګي دي نن
په زړه راکښونکي اشاره پوهيږي
غوږيږي نيولی تر سهاره پوري
ستوري د ميني په کيسه پوهيږي
اوس هيرول يې نا ممکن ګڼمه
کله مي زړه په بهانه پوهيږي
زما و مرګ ته رقيب مه راليږه
په دې خبره دي باڼه پوهيږي
د اوس په ښکلو کي په سلو کي يو
سته په سپيڅلې يارانه پوهيږي
چه ستا غرور مي په مجبوره زړګي
نور څه کوي يو الله (ج) ښه پوهيږي

پر ما رانغلې ليونتوبه ولي
غمونه ټول را پوري خاندي راسي

ويښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

لکه شبنم د ګل پر مخ بيده وم
لکه خپل مينه د ښکلا سره وم
موږ ماشومان وو لوبيدلو باغ کي

ketabton.com - The Digital Library

زه درنـــــه پـــــټ د ونــــو خـــوا ســــره وم
چـــا راتـــه وویـــل ســـته سنګســـار مینـــه کـــي
حیــــــــــــران ولاړ د زړه د رزا ســـــــــــره وم
نـــــه مـــــي د مینـــــي نـــــاز ادا پیژنــــــدل
نـــه یـــې مـــخ ســـوی د ســـزا ســـره وم
دا خلـــــک ځـــــو مره مهربـــــان ښـــــکاریدل
زه یــــې پــــرې اینبــــی د اشــــنا ســــره وم
خـــو شـــپه د ســـترګو رپ کـــي تیـــره ســـو لـــه
ســـــــهار د فکــــــرا او ســــــودا ســــــره وم
راســـه دې خـــوب تـــه کـــوم تعبیـــر ورکـــوې !
غـــــاړه غـــــړې یـــــاره لـــــه تـــــا ســـــره وم

خـــــاوري ایـــــرې ســـــوې مئینتوبـــــه ولـــــي
پـــر مـــخ مـــي مـــړې اوښـــکي ځلانـــدي راســـي
ویښ ســـم لـــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

انســـــانیت تـــــر ســـــرلیک لانـــــدي یـــــاره
د پښــــــتنې مینــــــي ســــــوګند غواړمــــــه
یـــــوه شـــــېبه د جـــــدایي چـــــي راځـــــي
پـــه مـــرګ خوشـــحال یـــم کلـــه ژونـــد غواړمـــه
چـــــي مـــــي د زړه کورتـــــه نفـــــرت راولـــــي
د هغـــــي ژبـــــي کـــــلام بنـــــد غواړمـــــه
د محبـــــت نـــــه جـــــوړه ســـــوې دُنیـــــا

ketabton.com - The Digital Library

د مینـــــي نـــــوم پکښـــــې بلنـــــد غوا ړمـــــه
کلـــــه نـــــا کلـــــه مـــــي ماشـــــوم زړه وایـــــي
جانانـــــه خـــــوب دي پـــــر مړونـــــد غوا ړمـــــه
اوس یـــــا رانې تـــــه دي زړه کیـــــږي کـــــه نـــــه
د هـــــو یـــــا نـــــه ځـــــواب ځرګنـــــد غوا ړمـــــه
کـــــه ســـــوې منکـــــر د مینـــــي ځـــــم بـــــه درنـــــه
پـــــردېس رخصـــــت لـــــه تـــــول هلمنـــــد غوا ړمـــــه

ختمـــــوې زمـــــا د ژونـــــدون لوبـــــه ولـــــي
غـــــم بـــــه دي یـــــاره پـــــه زړه بانـــــدي راســـــي
ویښ ســـــم لـــــه داســـــي ښـــــکلي خوبـــــه ولـــــي
پـــــر خولـــــه د غـــــم ســـــلګۍ او ســـــاندي راســـــي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلـــې را تـــه وویـــل نـــور زمـــا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

ketabton.com - The Digital Library

خپلې را ته وویل مه را ځه قدم تر شا پرېږده
وران مې یادګارونه که او لاره د وفا پرېږده
مینه څه ته وایې ښکلی نوم پرې د سودا پرېږده
ټوکي يې و نه ګڼې رښتیا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

خپلې را ته وویل زما زړه کې دي محبت نسته
ګرانه دي یاري ده ګرانه جیب کې دي دولت نسته
هر څه په پیسو دي دلته مینه حقیقت نسته
نن دي الله خیر کړي سبا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

خپلې را ته وویل نه وا کدار دي د وربل ګڼم
نه مې خپلولای سې نه دي زه دومره اتل ګڼم
بل وار چې را ځې همدغه ځای کې دي اجل ګڼم
وا وره د رقیب نه بې پروا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

خپلې را ته وویل ای زړګیه اوس هو ښیار سولې
دا يې نتیجې په یارۍ د اعتبار سولې
ختمې دي پردېسه مرحلې د انتظار سولې
مړ که سوم په چیغو په ژړا دیدن ته مه را ځه
بس دی ای زړګیه د اشنا دیدن ته مه را ځه

ketabton.com - The Digital Library

دلاور پردېس

ګیله مني سترګي

۱۳۸۴\۹\۲۱

ketabton.com - The Digital Library

قاتلي سترګي

ژوند مې سو تباه تا را ته خندلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

ټول د ګلستان ګلان مخ ته دي حيران سو له
پاڼي پاڼي ولويدل بې وخته خزان سو له
ستا له دې ښکلا ښکلا ياره شرميدلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

زه دي کړم ايره ايره يو نظر کاته باندي
رحم ولي نه کوې زما بې وسه زړه باندي
ګرځم پر صحرا صحرا پاته را نه کلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

در به سم په هغه ورځ سره اور کي که لاره وي
دا ر ته به سم پو رته زه مرګ که ستا لپاره وي
وا يمه صفا صفا هر څه مي منلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

خداى دي را نه هير مه کړه اوسې مې د زړه کور کي
خداى دي تل آباد لري ته چي يې هغه کور کي
ما وکړه دُعا تا آمين ويلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

ketabton.com - The Digital Library

دا وینـــا مـــي وا وریـــده ښــه لـــه درنـــو خلکـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــرد ېس قربـــان تـــل د هغـــو خلکـــو نـــه
ځـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـتر ګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصیت

ketabton.com - The Digital Library

پـــــر لار دي د را تلـــــو کـــــه وم وژلـــــی انتظــــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نـــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازدیګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خندېـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډېـــر یـــم ګناهکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـینه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت یـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بیـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې اندیښـــنې مـــي ســـو لـــې زیـــاتي

ketabton.com - The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر یې وای وژلی په سنګسار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ لیدو اجازه نسته
پر قبر بیا زما د ژړېدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

تر مرګه رسیدلی چې ستا سترګو دی ویشتلی
دُعا به ورته دومره کړې چې څومره دي رټلی
وژلی ستا غمونو دی پردېس نه وو بیمار
جانانه بې وفا یو ځل مې را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُمید

ketabton.com - The Digital Library

لا وار په وار پسې زياتېږي
ستا په ليدو د نظر تنده
ستا ادا ګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

چې را ته وګورې نه ګورم
طاقت دي نه لرم د سترګو
د خنجرونو نه ځان ژغورم
زړه به ساتم د بڼو غبرګو
دلته زخمي زړه نه جوړېږي
د مرهمونو لار سوه بنده

کرکه سبڅې د مينې اوره
زموږ په زړونو کې بل اوسه
د اشنا نوم د زړه ټکوره
تل مې پر شونډو غزل اوسه
په رمز د مينې چې پوهېږي
تر هغو جار سه زما ژونده

نور درته هيڅ ويلای نه سم
پر ما له خپله ځانه ګرانه
کله به يو ځل در په زړه سم

دا را ته ووايه جانانه
چې تير وختونه را يادېږي

ketabton.com - The Digital Library

خـــــود بـــــه دا ورځـــــي وي بـــــې خونـــــده

څـــــه چـــــي کـــــوې خوښـــــه دي خپلـــــه
وخـــــت لاس تړلـــــی پـــــه لاس درکـــــړم
کاشـــــکي خبـــــر وای د اولـــــه
بـــــې وفـــــا وروســـــته دي خبـــــر کـــــړم
چـــــي زړه دي زمـــــا ســـــره اوســـــېږي
پردېســـــه مـــــه ځـــــه د هلمنـــــده

ســـــتا ادا ګـــــاني مـــــي خوښـــــېږي
د خمـــــاري ســـــترګو خاونـــــده

لاوارپـــــه وار پســـــې زيـــــاتېږي
ســـــتا پـــــه ليـــــدو د نظرتنـــــده
ســـــتا ادا ګـــــاني مـــــي خوښـــــېږي
د خمـــــاري ســـــترګو خاونـــــده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

ketabton.com - The Digital Library

د غمـــــــو جنـــــــازې باســــــي
تــــر خـــوږه خنـــدا دي جــــار ســـم
کـــــه دي دوې ســــــترګي پنـــــا ســــي
ليونيــــــانو کــــــي بــــه شــــمار ســـم

د رقيـــب پــــه مــــخ کــــي يـــــو ځـــــل
د اشـــــنا اشــــــنا نـــــاره کـــــه
پــــــر مـــــا تـــــوره شــــپه رڼــــا کـــــه
پـــــر ده ســــــپينه ورځ تيـــــاره کـــــه
ټينګــــــه غيــــــږه را کــــــه يــــــاره
تــــه لمبــــه ســــه مــــا اېــــره کــــه
ډېـــــر غمونــــــه را نــــــه وا خلـــــه
لــــــږ يادونـــــــه را ســـــــره کـــــه
د غوصــــــي مــــــنځ کـــــي خنـــــدا دي
زمــــا ژونــــد تــــه خــــاطره کــــه
مينــــه پټــــه ســــا تــــه زړه کــــي
خـــــو نازونــــه يــــي ښــــکاره کــــه
بيــــا مــــــي وســــوځه بــــي اوره
بيــــا هغســــــي اشــــــاره کـــــه

کـــــه لا زياتـــــه دي ښـــــکلا ســـــي
يـــــا بـــــه ورک يـــــا بـــــه بيمــــار ســــم

کـــــه دي دوې ســــــترګي پنـــــا ســــي
ليونيــــــانو کــــــي بــــه شــــمار ســـم

ketabton.com - The Digital Library

ټينګيدلای ورته نه سم
چي دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
ډ بره ګرانه زندګي سوه
پنا کيږم دي له سترګو
چي بانه يې ټول جنګي سوه
د خانې دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مي ستړي
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مي اور بل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زور وره دي ټګي سوه

چي د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

ملامت يمه بې حده
ډ بر غلط وم پوهيدلی
پيژندل دي ځکه ګران وه
ځان مي نه وو پيژندلی

ketabton.com - The Digital Library

قناعت مې زړه ته ورکې
نه خپل کیږي دغه ښکلی
خپل غریب ژوند ته مې پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوڅو کې نه ځایېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته وو ایاست ملګرو
چا زما اشنا لیدلی ؟
عادتونه یې اغزي دي
مخ یې ګل دی غوړیدلی

که مې تللی اشنا را سي
زه به مور په انتظا سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کې به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا دیدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مې خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مې توبه ده
ستا د یاد باغچه مې زړه کې
ستا دیدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

ketabton.com - The Digital Library

ستا څه خامه تجربه ده
ستا د زړه خوښه چلیږي
ستا د حُسن دبدبه ده
ستا په یاد کي مي ځان هیر دی
ستا په مینه کي جذبه ده

ستا ملګري دي وفا سي
ستا جفا نه دي اوزګار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

د هلمند د سیند پر غاړه
څه خوږې کیسې د میني
درته یاد دي که دي هیر دي
د سپین مخ خبري سپیني
چي یو ځای به سره ناست وو
هغه ورځې وې رنګیني
اوس بلا را غلې هلته
مدام خوري د انسان ویني

څو ځوانان یې کړه په نښه
څو یې تیر کړله تر ستوني
په لمبو کي ګلاب سوځي
غوټۍ ژاړي ارمانجني
تل په یو بل پسې اورم

ketabton.com - The Digital Library

اعلانونـــــــــــه دي د مړینـــــــــــي

خـــوار زړګـــی مـــي پـــه ژړا ســـي
خـــوار پـــردېس څنګـــه قـــرار ســـم
کـــه دي دوې ســـترګي پټـــا ســـي
لیونیـــانو کـــي بـــه شـــمار ســـم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړېدو

چـــي واک د ځـــان نـــه لـــري
د ژونـــد ارمـــان نـــه لـــري
درد یـــي درمـــان نـــه لـــري
د هغـــه چـــا نـــه را جـــلا ســـه

ketabton.com - The Digital Library

زړه بسم الله که په خندا سه

که خوشحالي چیري وي
ما ته یي را کړه خدایه
که پسرلي چیري وي
ما ته یي را کړه خدایه
تښي ګریوان نه لري
وطن ګلان نه لري
صبر پر کړونو د الله سه
زړه بسم الله که په خندا سه

چي د پیسو لپاره
دُنیا کي ژوند تیروي
د خپل فایدو لپاره
دُنیا کي ژوند تیروي
ژوند یي عنوان نه لري
چي یو جانان نه لري
پر هغو ورانه دا دُنیا سه
زړه بسم الله که په خندا سه

اوس لاس تړلي یمه
په زولنو د ازل
یو ځل به و نازېږم
په ګل غنچو د ازل
حاجت بیان نه لري
اُمید تاوان نه لري
وژړیدو د خپله لاسه

ketabton.com - The Digital Library

زړه بسم الله که په خندا سه

د ښکلي مخ کتوته
نن بهانه جوړوم
د حُسن دي لمبوته
نن بهانه جوړوم
سترګي ګُمان نه لري
د ليدو توان نه لري
اوس مبارک دي د ښکلا سه
زړه بسم الله که په خندا سه

د چا نظر وخوړل
ما زديګري پردېسه
د غم لښکر وخوړل
ما زديګري پردېسه
رحم جهان نه لري
ګناه افغان نه لري
وطنه چا ويل کربلا سه
زړه بسم الله که په خندا سه
۱۳۸۶\۵\۱۳

ستمګر

درسره مينه کوم مه کړه ظلمونه
د ورځي ته نه را ځي د شپې خوبونه

ketabton.com - The Digital Library

صبر مې نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړي ده یم نا خبره
ولې دي بند کړل پر ما خپل دیدنونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

پوه سوله خلک یاره زمور په مینه
چې ستا پېغور را کوي ما کړوینه
کلي ته کله را ځې تیر سوه کلونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

سترګي مې سرې وګوره ډېر مې ژړلي
غمګیني ښکاري کوڅې زمور د کلي
مرګ را پسې دی پرېږده دا سي خویونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

د نن نه پس مې اشنا دا فیصله ده
پردېسه جنګ نه کوم یوه ګیله ده
که نه را ځې مه را لیږه سلامونه
د ورځي ته نه راځې د شپې خوبونه
۱۳۸۵\۳\۲ د هلمند د سیند غاړه

مننه

کور دي ودان بېلتونه ښه دي کړي
چې مې اشنا نه را پر بېږدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

ketabton.com - The Digital Library

د غـــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښـــــار ګردونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لـــــه اننګـــــو يـــــي معلـــــوميږي دا ســـــي
چـــــي لـــــه غمونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
پـــــه تـــــورو ســـــترګو تـــــور را نجـــــه لګـــــوي
د تورتمونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لمبـــــي د مينـــــي يـــــي پـــــر زړه را تـــــاو دي
نـــــورو اورونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
يـــــار مـــــي د ګـــــل ســـــره مجلـــــس خوښـــــوي
د نفرتونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد

زمـــــا پـــــر لـــــور چـــــي قدمونـــــه اخلـــــي
ډېـــــر يـــــم خفـــــه چـــــي را ځـــــي دې کلـــــي تـــــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

د زړه پرهـــــر ورتـــــه ښـــــوولای نـــــه ســـــم
اشـــــنا زهيـــــر بـــــه ســـــي پريشـــــانه بـــــه ســـــي
د خوشـــــحاليو نـــــه بـــــه ليـــــري ولاړ ســـــي
پـــــر خپـــــل خنـــــدا بانـــــدي پښـــــيمانه بـــــه ســـــي
کـــــه يـــــي زمـــــا ســـــترګو تـــــه وکتلـــــه
دی بـــــه هـــــم وژاړي ناتوانـــــه بـــــه ســـــي

ketabton.com - The Digital Library

اشـــــنا د خپلـــــه حالــــه نـــــه خبـــــروم
زمـــا پـــه غـــم کـــي ورک لـــه ځانـــه بـــه ســـي
زمـــــوږ د کلـــــي حـــــالات دا ســـــي وايـــــي
هـــــديره جـــــوړه کوڅـــــه ورانـــــه بـــــه ســـــي

هـــر څـــوک اغـــزي پرېـــږدي ګلونـــه اخلـــي
هـــــر چـــــا را وړي دي فايـــــدې کلـــــي تـــــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

هغـــه وخـــت غـــواړم د يـــار ســـر پـــه امـــان
د کلـــي مـــنځ کـــي چـــي جګـــړه ووينـــم
يـــو د خپـــل ژونـــد ارمـــان تـــه فکـــر وړی
ورتـــه د بـــل لاس کـــي چـــاړه ووينـــم
لمـونځ پـه جماعـت کـړي د انسـان غوښـي خـوري
زو رېـــږم د ېـــر چـــي دا کـــړه وړه ووينـــم
زه هـــم لـــه ژونـــده مـــرور ګرځمـــه
چـــي تـــر ځـــان ښـــکلي ځوانـــان مـــړه ووينـــم

را کـــړئ خنجـــر څيـــرم ســـينه د قاتـــل
چـــي يـــي لـــه رحمـــه خـــالي زړه ووينـــم

د بـــل د غمـــه چـــي خوندونـــه اخلـــي
خدايـــه هغـــه کـــړې بـــې پـــردې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي

د غم بلاوي ولويدې کلي ته

موږ د انصاف څخه بې برخي خلک
موږ د انسان د زړه احساس وژلی
موږ پرې زړګی د خپل دښمن یخ کړی
موږ سکنی ورور په اخلاص وژلی
موږ د تیارو سره ژوندون خوښوو
موږ بل څراغ په دغه لاس وژلی
زموږ نازولی د دې پاکي خاوري
موږ د پردیو په شاباس وژلی
موږ یرغلګر سره احتیاط کړی دی
موږ خپل ولس دی عام و خاص وژلی

موږ ته به بیا څوک کفنونه اخلي
موږ کړي خرابي ارادې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

سهار له توري شپې خپلواکه نه دی
په غم لړلی ماز دیګر تیرېږي
شبنم ترګله پوري نه سي را تلای
خو تل باروت ورته پر سر تیرېږي
که یار مي دا حال له نږدې و وینې
غم بې پر زړه او پر ځیګر تیرېږي
نو ځکه نه غواړم دیدن د اشنا

ketabton.com - The Digital Library

پر ما قیامت پر ده اختر تیرېږي
بېلتونه ته به ورته دا سي وايي
خوشحاله ژوند پر دلاور تیرېږي

چي د پردېس اشنا خطونه اخلي
زړه بې بیا نه سي را نږدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

۱۳۸۷\۷\۴

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English